

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
 ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
 КРИВИЧНО ОДЕЉЕЊЕ
 К бр. 363/2018
 Дана 17.12.2018.године
 Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Славице Николић, као председника већа и судија поротника Милијане Јовичић и Ивана Милорадовић, као чланова већа, са записничарем Оливером Ранђеловић, у кривичном поступку против оптуженог **КОНСТАНТИНА ДЈАТЛОВ**, чији је бранилац адв. Боривоје Боровић и Ирина Боровић Муњић, кога тужи Више јавно тужилаштво у Београду оптужницом Ктo, бр.6/16 од 12.01.2016. године због кривичног дела убиство из члана 113 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, након одржаног главног, јавног претреса на дан 10.12.2018. године, у присуству заменика ВЈТ-а у Београду, мр Мирослава Симић, оптуженог и његових бранилаца адв. Боривоја Боровић и Ирине Боровић Муњић, те пуномоћника оштећене адвоката Анете Миловановић, једногласно је донео на дан 17.12.2018. године и истог дана јавно објавио следећу,

ПРЕСУДУ

ОПТУЖЕНИ КОНСТАНТИН ДЈАТЛОВ [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 29.09.2015.године, око 20,00 часова, у Београду, у улици [REDACTED] са леве бочне стране зграде број [REDACTED] гледано из правца навадене улице, у урачунљивом стању, са умисљајем и свестан забрањености

свог дела лишио живота оштећеног [REDACTED], тако што је у висини доњег улаза зграде број [REDACTED] у наведеној улици, са места које се налазило приближно поред места на коме је пронађена чаура обележене бројем 7 у скици лица места, из пиштоља марке „Црвена Застава“, калибра 9x19 мм, непознатог фабричког броја, испалио најпре два пројектила у правцу сада покојног оштећеног [REDACTED] који се у том тренутку налазио на бетонској стази, која води од задњег улаза зграде број [REDACTED] у наведеној улици, узбрдо ка наведеној улици и која се налази са леве бочене стране зграде број [REDACTED] гледано из правца наведене улице, од којих пројектила је један погодио покојног оштећеног, у тренутку када је леђима био окренут ка окривљеном, налазећи се у неком од стојећих ставова, наневши му тако једну прострелину грудног коша и његових органа, чија се улазна рана налазила у левом лопатичном пределу, настављала се каналом у грудну дупљу, пролазећи кроз леву лопатичну кост и VI лево ребро у његовом задњем делу, те кроз срчану кесу, усходни и лучни део аорте, десно плућно крило и III десно ребро у његовом предњем делу, завршавајући се излазном раном у десном дојкином пределу, те је правац ове прострелине био практично хоризонтално од назад пут унапред и с лева удесно, те је услед наведеног код оштећеног дошло до разорења аорте дуж њеног канала и до наглог и великог губитка крви и следственог практично тренутног губитка свести, услед чега је оштћени након задобијања ове повреде могао да учини највише још корак или два корака, након чега је окривљени прилазио месту на коме се налазио покојни оштећени, а затим из наведеног оружја испалио још два пројектила у тело оштећеног наневши му тако првим пројектилом једну прострелину главе и мозга, чија се улазна рана налазила практично на врху главе у левом теменом пределу и улазна рана се каналом кроз кости лобање и мозак, те кроз кости леве половине лица настављала до излазне ране у левом образном пределу, те је правац канала ове прострелине био одозго надоле, од назад пут унапред и пут лево, у ком тренутку се тело оштећеног налазило практично врхом и делом десне стране главе окренуто ка устима цеви повредног наведеног оружја, а затим другим пројектилом је оштећеном нанео, са раздаљине која је била мања од 80 цм, једну прострелину поткожног меког ткива леђа, чија се улазна рана налазила у међулопатичном пределу и та улазна рана се каналом дугим 22 цм настављала кроз поткожно меко ткиво леђа и десну лопатичну кост, завршавајући се излазном раном у пределу задње стране десне пазушне јаме, при чему је правац канала ове прострелине био с лева удесно лако надоле, у ком тренутку се тело покојног оштећеног налазио левом бочном страном тела окренуто ка устима цеви повредног наведеног ватреног оружја, при чему су све наведене повреде у време nanoшења и скупа процењено представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, која се завршила смртним исходом и исти је у директној узрочно – последиčnoј вези са задобијеним прострелинама главе и грудног коша, при чему је покојни оштећени критичном приликом задобио и лаке телесне повреде у виду мрљастих нагњечене коже на гребену носа и цртастих нагњечине коже на десном лакту, на спољашњој страни леве подлактице и на левом колону, које су настале падом и ударом повређених предела о тврдо тло, с тим што је критичном приликом, у наведено време и на наведеном месту окривљени у урачунљивом стању, са умишљајем и свестан забрањености свог дела неовлашћено носио наведено ватрено оружје и муницију припадајућег калибра, тј. пиштољ марке „Црвена

Застава“, калибра 9x19 мм, непознатог фабричког броја, са најмање четири комада муниције, након чега се окривљени удаљио са места догађаја и био недоступан органима гоњења до 16.11.2015. године,

-чиме је извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ

Па му суд применом напред наведених законских прописа и одредби члана 4, 5, 42, 45 и 54 КЗ најпре утврђује појединачне казне за свако кривично дело посебно и то казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година за кривично дело убиство из члана 113 КЗ, а казну затвора у трајању од 2 (две) године за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. КЗ у вези става 1. КЗ, па га затим применом члана 60 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

На јединствену казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година.

Применом члана 63 КЗ оптуженом се у напред изречену казну затвора има урачунати време проведено у притвору по решењу Вишег суда у Београду Кп.бр. 323/15 од 18.11.2015. године почев од 16.11.2015. године када је лишен слободе, па до 15.03.2017. године, када му је притвор укинут, као и време трајања мере забране напуштања стана која му је одређена решењем Вишег суда у Београду К.бр. 12/2016 од 15.03.2017. године почев од 15.03.2017. године, па до правноснажности пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 363/2018 од 17.12.2018 године, односно до упућивања оптуженог на издржавање казне затвора по напред наведеној пресуди.

Применом члана 87 КЗ у вези члана 348 тачка 6 КЗ суд оптуженом изриче:

МЕРУ БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА

Па се од оптуженог има одузети један пиштољ марке "Црвена Застава" калибра 9x19 мм, непознатог фабричког броја.

На основу члана 261 ЗКП-а **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** оптужени да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

На основу члана 262 ЗКП-а **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** оптужени да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 610.517,00 (шестодесетхиљадапетстоседамнаест) динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

На основу члану 258 ЗКП-а упућује се оштећена [REDACTED] да имовинско правни захтев остварује у парничном поступку.

Образложење

Више јавно тужилаштво у Београду подигло је пред Вишим судом у Београду оптужницу Ктo.бр.6/16 од 12.01.2016. године против оптуженог Константина Дјатлов због кривичног дела убиство из члана 113 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и при таквој оптужници остао је до краја главног претреса поступајући заменик ВЈТ-а у Београду, мр Мирослав Симић, предлажући суду да оптуженог за наведена кривична дела огласи кривим и осуди по закону, те да му изрекне меру безбедности одузимањем предмета – предметног оружја.

Оптужени Константин Дјатлов је у своју одбрану навео да га је дана 29.09.2015.године око 19,30 часова позвао [REDACTED] кога зна из краја и из кладионице тражећи да се њих двојица нађу у кладионици "Сокер", не наводећи разлог зашто жели да се нађу. Том приликом је био код своје куће. Претходног дана, у понедељак, негде између 17-18 часова такође га је Јокса позвао да се нађу, али он није могао јер је помагао оцу да поправи веш машину. Не зна са ког броја га је [REDACTED] звао. Кривичног дана је кренуо од своје куће према кладионици која је била близу, где је уз пут свратио до продавнице да купи цигарете и кренуо даље према кладионици. За све то време је размишљао зашто га Јокса зове да се нађу. Док је прилазио паркингу од хотела "ДМБ" карећући се стазом узбрдо, када је пришао згради, застао је на тренутак и угледао Јоксу како силази низ степенице са још једним непознатим момком, а он је ишао стазом. Било је мрачно, У том тренутку је застао и чуо је два до три пуцња, а како се уплашио, помислио је да неко пуца на њега и подигао руке изнад главе. Са његове леве стране, око 5 метара од њега, видео је особу обучену у црно и чуо да одатле долазе пуцњи. Кренуо је да бежи назад одакле је дошао, стазом супротно од њих двојице. Док је бежао чуо је још два - три пуцња, бежећи ка свом стану, али није тамо отишао и не би се о томе изјашњавао. [REDACTED] зна из краја, познаници су, не жели да се изјашњава да ли су били у сукобу, а чуо је да важи за опасног човека. Требало је са [REDACTED] да се види у кладионици. Кладионица је далеко од места где су се срели 20 - 30 метара. У филмовима је гледао шта је репетирање. Кривичном приликом није чуо звук репетирања пре пуцњава. Нису се могле видети црте лица особе која се налазила на степеницама и иза степеница. Никада није пуцао, а критично вече је имао обучен џемпер сиве боје на "V", панталоне тевет боје и плаве ципеле. Нема телефон који је имао критичном приликом, касније је утврдио да га нема и претпоставља да му је испао током бежања. По сазнању да га доводе у везу са кривичним делом које није урадио, послао је писмо полицији, а писмо је послао јер се уплашио за своју породицу, да га је тражила полиција, плаши се за своје две сестре. мајку и оца, да може нешто да им се догоди. Није могао да види да ли је на тој стази било још особа јер је било мрачно.

Затим је навео да је познавао покојног Јоксића отприлике шест месеци уназад. [REDACTED] је имао број његовог мобилног телефона, обзиром да су разменили бројеве приликом ранијег сусрета у кладионици и тада му није саопштио из ког разлога жели са њим да се види. Само му је рекао да дође у ту кладионицу. Такође га је [REDACTED] звао и претходног дана да се виде, али није могао да се са њим види, а ни тада му није рекао из ког разлога жели са њим да се види. Његов однос са [REDACTED] није био близак, били су само познаници, искључиво су се сретали у кладионици или евентуално на улици. За тих шест месеци колико су се познавали, није имао никакав сукоб поводом било ког разлога, а пошто Јоксић више није жив не жели да се изјашњава о његовој личности. Он је кренуо из своје куће у ул. [REDACTED], како би се састао са Јоксићем. Јоксић му није рекао да ће бити са било ким. Сусрео се са њим и још једним лицем, он је до бетонске стазе у висини кућног број [REDACTED] дошао из правца доњег улаза броја [REDACTED] то јест из правца хотела "ДМБ" и упутио се до бетонске стазе која иде према улици. Стигао је до угла зграде број [REDACTED] гледао је [REDACTED] и још једно лице које није могао да препозна, обзиром да је било мрачно, како силазе низ бетонску стазу, односно у том тренутку су се налазили на степеницама бетонске стазе. Он није ни са [REDACTED], ни са тим лицем које је било ту остварио било какву вербалну или знаковну комуникацију, само је у тренутку док се налазио на углу зграде бр. [REDACTED] зачуо два до три пуцња, с тим што су ти пуцњи долазили са његове леве стране. Помислио је да неко пуца на њега, затим је подигао руке изнад главе да би се заштитио зато што се уплашио, побегао је у своју леву страну и тада је након 10 метара од себе угледао особу која је била обучена у црну одећу, с тим што није видео, односно да ли је ишта држао у рукама, након тога се окренуо и почео да бежи у правцу из кога је дошао, односно у правцу хотела ДМБ и док је бежао чуо је још 5 до 6 пуцњева. Не жели да се изјасни где је након тога отишао. За време првих пуцњева и за време других, он није чуо да је било ко од лица која је описао било шта изговорио. Чим је чуо прве пуцње, одмах се окренуо и побегао назад, па тако није погледао у правцу [REDACTED] и тог другог лица које је било са њим. У тренутку када је угледао [REDACTED] и то друго лице од њих је био удаљен око 10 метара. Никада на своје име није имао регистровано ватрено оружје. Никад није био у поседу ватреног оружја, нити зна да га користи. Није служио војску. Његов отац има на своје име регистровано ватрено оружје, колико зна. Колико му је познато ловачку пушку. Навија за Партизан с тим што никада није био члан ни једне навијачке групе. Никада није користио ништа од опојних средстава, а тога дана када је требало да се нађе са Јоксићем није конзумирао алкохол. Био је у висини угла зграде која се налази ка доњем улазу броја [REDACTED] на скици лица места, на асфалтној стази, а лице које је описао да је видео да се налази са његове леве стране и да је имало на себи црну одећу, се налазило отприлике на месту где на скици лица места стоји ознака "P-1:110", то јест отприлике на крају те ознаке.

Затим је навео да док је бежао, чуо је још два до три пуцња, а то што је претходно рекао да је чуо 5 до 6 пуцњева, изјавио је да зна да је чуо више пуцњева, али је био уплашен и не може да определи тачно колико је пуцњева чуо. На фотокопији скице лица места коју фотокопију је сачинио суд оптужени је објаснио и цртао делове критичног догађаја па је навео да у наставку ове бетонске стазе на којој је нацртан леш постоји наставак те стазе испод улице на

којој су означени бројеви 4, 5, 6 и 7, а затим је оптужени нацртао наставак те стазе и под бројем 1 означио правац свог кретања, навео да се кретао до места које је означио бројем 2, објаснио је да је на том месту које је означио као број 2 чуо неколико пуцњева, с тим што је претходно видео да се том стазом креће [REDACTED] према њему. У тим тренуцима је чуо два до три пуцња, уплашио се, подигао руке са своје леве стране, окренуо се и почео да бежи окрећући се, видео је једну особу у црном на месту које је на скици означио бројем три. Та особа је била сва у црном. Та особа коју је видео у црном је тада на глави имала капуљачу. На лицу места је било мрачно. Одстојања која је показао на скици лица места су "отприлике", али су позиције свега што је навео тачне. Када се окретао уназад, он више није видео где се налази сада пок. [REDACTED]. Када је рекао да је мобилни телефон изгубио, наводи да га није више нашао. То лице које је видео са [REDACTED] је ишло иза [REDACTED]. Свратио је да купи цигарете пре него што је ступио на стазу. То место које је на скици означио под бројем 2 је место где је застао када је видео [REDACTED] који силази низ ту стазицу. У тренутку када је чуо пуцње налазио се на месту које је означио бројем 2, а то место које је означио бројем 2 је од угла зграде број [REDACTED] по његовој процени удаљено 10-так метара. То што се различито изјаснио о месту где се налазило то лице које је имало црну одећу на главном претресу и када је саслушаван у тужилаштву, навео је да он зна да је то лице видео у овом кругу које на фотокопији скице лица места је и уцртао испрекиданом линијом, не може тачно то да определи, уплашио се и није знао шта се дешава. Није му познато да ли се на доњем улазу броја [REDACTED] који је означен на скици скупљају неки навијачи. Оштећени [REDACTED] га никада није ударио за ових неколико месеци колико су се познавали. Ни он [REDACTED], а ни [REDACTED] њему нису договали никакав новац.

У завршној речи је у свему прихватио завршну реч свог браниоца адв. Боривоја Боровић који је у свему остао код раније дате завршне речи где је навео да не стоје наводи из оптужнице ВЈТ, као ни завршне речи тужиоца. На претресу су изведени бројни докази, а тужилац се упрво ослања на неке ситнице и само оне делове изведених доказа који иду на штету оптуженог, а не на целокупни доказни материјал. Кључно је тужиоцу место где се оптужени налазио, као и ДНК на упаљачу. Међутим, тужилац није истраживао да ли је евентуално на том упаљачу ДНК оштећеног или неког другог лица, у конкретном случају треба применити правило ин дубио про рео, а имајући у виду и налаз вештака Душана Кецкаревића да ДНК трагови на овом упаљачу могу припадати и оштећеном по свим траговима. Тужилац произвољно закључује да то што оптужени пуши, да треба да има упаљач, а не бави се тиме да ли је евентуално оштећени пушач и да ли је имао упаљач. То су све неповезане и недоказане тврдње тужилаштва. Нема доказа ни да је оптужени после критичног догађаја побегао на Косово, нити да је после критичног догађаја утицао на сведоке. То не потврђује ни један доказ. На записнику о препознавању сведок [REDACTED] јесте навео да је на фотографијама препознао оптуженог, али није навео да је оптужени лице које је извршило кривично дело, већ је то интерпретација полиције. У конкретном случају је потпуно одсуство мотива оптуженог да изврши кривично дело које му се ставља на терет иако тужилаштво помиње мотив, али га не образлаже ни једном чињеницом. Који је мотив оптуженог да изврши ово кривично дело, мотива нема, а терет доказивања је на страни тужиоца. Оптужени је полицији послао писмо када је

сазнао да га тражи полиција. Сведок [REDACTED] је навео да је постојао рат навијача и навијачких група и да је месец дана пре овог догађаја рањен један од навијача у чијем присуству је био и покојни, тако да би тужилац морао истраживати мотив у том правцу.

Тужилац се ограничио на тачно одређену тачку одакле се пуцало. Међутим, оптужени је на претресу нацртао један круг одакле се по његовој процени пуцало, а децидирано је тврдио да није видео место одакле се пуцало, већ је то само чуо. Током поступка оптужени није мењао своју изјаву, свесно је отишао у полицију и изјаснио се о свему што му је познато. Тужилаштво није истраживало ни какав је претходни однос између оптуженог и оштећеног пре критичног догађаја. На ту околност није изведен ни један доказ. Оптужени је критичном приликом пошао на састанак, ишао је стазом јер није имао разлога да иде по триви, а када се приближавао оштећеном угледао је у оном делу који је описао особу која је имала на глави црну капуљачу, црну тренерку, па када је залуцало, подигао је руке у вис да се заштити, мислећи да се пуца на њега. Дакле, није видео место одакле се пуца, али прилику и гардеробу да. У осталом када је [REDACTED] сведочећи на главном претресу и раније описивао [REDACTED] кога је увукао у стан, рекао је да је он на себи имао црну капуљачу, црну тренерку и блатњаве ципеле. У присуству сведока [REDACTED] наводно је оптужени пуцао у оштећеног, а [REDACTED] је био у одличним односима са оштећеним, у површним односима је био са оптуженим. [REDACTED] је представљен као плашљив човек, а заправо се ради о прваку света у некој борилачкој вештини. [REDACTED] је свакако потврдио да му сведок [REDACTED] никада није рекао да је оптужени пуцао у оштећеног. Много је сумњивих околности које тужилаштво није испитивало. Искази сведока [REDACTED] и [REDACTED] су у колизији, а сведока [REDACTED] и у колизији са сопственом изјавом на претресу и у тужилаштву. Сведок [REDACTED] је једини стајао изнад оштећеног, а тужилаштво то не истражује и то одмах након пуцњаве и по сопственом казивању сведока. Нејасно је и зашто је сведок [REDACTED] пао на праг пред вратима [REDACTED], зашто га [REDACTED] увлачи у стан. Сведок [REDACTED] мења свој исказ током поступка, а за ту промену не даје никакво објашњење, па одбрана закључује да је неко утицао на сведока [REDACTED], а да је исти јако уплашен као и сам [REDACTED] који не поштује налоге суда и избегава да дође на претрес месецима. Нејасно је зашто нико није тражио да се уради парафинска рукавица од лица која су затечена на лицу места, као и њихова ДНК анализа. Одбрана сматра да је тужилаштво издвојило фрагменте из доказног поступка који су врло оскудни и сиромашни, сматра да оптужница није доказана, ДНК оптуженог нема на чаурама које су нађене на лицу места, а које припадају особи која је испалила спорне пројектиле, па је предложено суду да оптуженог ослободи од оптужбе.

Додао је и то да одбрана сматра да тужилаштво није обратило пажњу на све што је доказано у току поступка, па је тужилац за сведока који је жив рекао да није жив и да се због тога не може проверити садржина записника о препознавању лица, да записник такав какав је не може да се користи у кривичном поступку јер сведок који је вршио препознавање, [REDACTED] иако је потписао записник о препознавању, сам потпис не значи да се и сагласно

са садржином онога што је унето у записник, а што је касније у свом исказу навео. На записнику из истраге од 26.11.2015.године овај сведок је изјавио да "ни пре препознавања са фотографије, ни приликом препознавања са фотографија ја ни у једном тренутку нисам рекао да је Коста особа која је пуцала у [REDACTED]... мене нико није питао, да ли је Коста лице које је пуцало у [REDACTED], одговарам да ме то нико није питао. Ја нисам прочитао записник о препознавању са фотографија, већ сам га само потписао". Такве наводе сведока [REDACTED] треба "увезати" са осталим изведеним доказима. Мајка сада пок [REDACTED] је током поступка говорила да има нека посредна сазнања о критичном догађају, а одбрана сматра да је поједине делове критичног догађаја и измишљала зато што у претходном поступку та сазнања није имала. Исказ сведока [REDACTED] се не уклапа у налазе вештака медицинске струке и вештака балистичара. Очигледно је његово казивање у истрази веродостојније јер је сигурно тада његово сећање било свежије. Тужилаштво у претходном поступку није урадило ни ДНК анализу, ни парафинску рукавицу лица које је стајало изнад тела сада пок [REDACTED] па све и да је сведок [REDACTED] чуо речи "Коста пичко", не везујући за то лице које пуца, то може само да указује на постојање извесне сумње, а у сумњи треба поступити повољније по оптуженог. На исказу овог сведока не може да се темељи тврдња тужиоца да је оптужени извршио кривично дело. Сведок није видео особу која пуца и не треба одбрана да доказује невиност оптуженог, већ тужилац треба да доказује и његову кривицу. Последње испитивање сведока [REDACTED] је доказало да се исказ овог сведока заправо дисквалификује у оном делу који је изговарао на претресу. Бранилац је предложио суду да донесе ослобађајућу пресуду.

Бранилац оптуженог, адвокат Ирина Боровић Муњић је у свему сагласна са завршном речи браниоца адвоката Боривоја Боровић, с тим што је навела да ДНК о чему се тужилац изјашњавао не потврђује наводе из оптужнице обзиром да је судски вештак Душан Кецкаревић навео да је настанку ДНК трага на упаљачу допринело најмање 5 лица, да исти садржи елементе профила оштећеног, да на чаурама нема ДНК трагова оптуженог, а што би био много важнији доказ од овог трага на упаљачу, сматра да не постоји ни један доказ који би са потпуном сигурношћу потврдио да је оптужени извршио кривична дела која му се стављају на терет. Сведок [REDACTED] је увек давао контрадикторне изјаве, а од одлуке Апелационог суда у Београду се заправо ништа није променило. Медицинско-балистичко вештачење не потврђује наводе сведока [REDACTED] у погледу раздаљине где је тело оштећеног пранађено и места где се наводно налазило лице које је пуцало, а при наводима вештака да је оштећени могао да направи пар корака, то указује да није могло бити то што је сведок [REDACTED] навео на скици и на ранијем главном претресу. Предложила је суду да донесе ослобађајућу пресуду.

Оптужени је додао да није крив и да са овим догађајем нема везе.

У овој кривично правној ствари већ је донета пресуда К.бр.12/2016 од 15.03.2017.године која је укинута решењем Апелационог суда у Београду Кж1 1129/2017 од 30.05.2018.године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Поступајући у свему по смерницама Апелационог суда у Београду, суд је поновном поступку у доказном поступку саслушао оптуженог, испитао сведока [REDACTED], па је уз сагласност странака извршио увид у садржину извештаја о форензичком прегледу лица места УКП Одељење за опративну крим.технику од 30.09.2015. године, извештај о прегледу чаура НКТЦ од 27.10.2015. године, записник о вештачењу НКТЦ од 16.10.2015. године, записник о увиђају ВЈТ од 01.10.2015. године, налаз Биолошког факултета од 10.11.2015. године, решење о задржавању оптуженог УКП Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 16.11.2015. године, записника о саслушању осумњиченог од истог одељења од 15.11.2015. године, скица лица места и фотодокументација из списка предмета, записник о саслушању осумњиченог ВЈТ Кти.бр. 412/15 од 18.11.2015. године, обдукциони записник Института за судску медицину "Милован Миловановић" са означеним датумом обдукције 30.09.2015. године, извештај о хемијско токсиколошкој анализи за оштећеног истог Института, записник о испитивању сведока [REDACTED] ВЈТ Кти.бр. 412/15 од 26.11.2015. године, оштећене [REDACTED] ВЈТ Кти.бр. 412 / 15 од 26.11.2015. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] ВЈТ Кти. 412/15 од 03.12.2015. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] ВЈТ Кти.бр. 412/15 од 10.12.2015. године, налаз Биолошког факултета од 18.12.2015. године, налаз вештака медицинске струке др Бранимира Александрић и вештака балистичара Милана Куњадић од 25.12.2015. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] ВЈТ Кти.бр. 412/15 од 06.01.2016. године и 11.01.2016. године, писмо са потписом Дјатлов Константин од 01.11.2015. године примљено у ПУ за град Београд 12.11.2015. године, легитимација расељеног лица Комесеријата за избеглице РС од 24.03.2000. године, фотокопија потврде о пријему пријаве - одјаве боравишта за Константина Дјатлов од 28.10.2002. године, диплома о степену средњем образовању машинске школе "Радоје Дакић" од 22.06.2012. године, сведочанство о завршном основном образовању основне школе Никола Тесла у Београду за Константина Дјатлов - све у фотокопији, уговор о продаји и куповини непокретности од 12.12.2001. године закључен између [REDACTED] и [REDACTED], захтев за упис непокретности Служби за катастар непокретности Раковица од 05.11.2015. годинескица лица места на којој је током поступка оптужени означавао поједине детаље критичног догађаја, уговор о купопродаји непокретности закључен између [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] 25.02.2016. године, као и исказ оштећене [REDACTED] са записника главног претреса од 16.05.2016.године, сведока [REDACTED] и вештака биолога Душана Кекцаревић, као и вештака др Бранимира Александрић и Милана Куњадић свих са записника главног претреса од 08.07.2016.године, сведока [REDACTED], [REDACTED], са записника главног претреса од 19.12.2016.године, извод из матичне књиге умрлих Општине Савски венац под тек.бр.2370 за 2018.годину од 17.08.2018.године, извод из матичне књиге умрлих Општине Савски венац бр.2305 за 2018.годину, а без сагласности странака записник о препознавању лица са фотографије од 30.09.2015. године и извештаја из КЕ за оптуженог.

Оцењујући сваки изведени доказ посебно и у међусобној вези једног

доказа са другим, као и у вези са одбраном оптуженог, а по слободном судијском уверењу и у смислу члана 16 и члана 419 ЗКП-а овај суд је нашао:

Да је оптужени у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде извршио радње које су тамо описане.

Сведок оштећена [REDACTED] је навела да је сада пок. [REDACTED] њен син и да је о његовој смрти обавештена 29.09.2015. године око поноћи од стране ћерке једне њене пријатељице, а она иначе није очевидац критичног догађаја, већ је о критичном догађају посредно обавештена. Дана 29.09.2015. године је ујутро отишла на посао, а њен син је остао да спава. Тога дана су имали мајсторе кући и од мајстора је сазнала да је њен син око 16,30 часова изашао из куће, а она не зна где је отишао. Такође је сазнала да је њен син био члан навијачке групе "Јанг Бојс". Из новина је о томе обавештена. Пре тога није знала за ту чињеницу. За човека под именом Коста је чула 30.09.2015. године када су у њен стан дошли полицајци из ПС Раковица и када их је питала да ли знају ко је убио њеног сина, рекли су јој да је то урадио човек под надимком Коста. Не зна да ли је њен син имао физичке сукобе са било ким, па и са тим Костом. Девојка њеног сина јој је рекла да је у друштву њеног сина виђала тог Косту. Познато јој је име [REDACTED], она га зна као [REDACTED], он се дружио са њеним сином. Ретко је долазио код њих кући. [REDACTED] ништа није причао у вези критичног догађаја, али неки другови њеног сина чијих имена не може да се сети су јој рекли да је њен син [REDACTED] и извесни [REDACTED] заједно изашли из кладонице, да је тај Коста непосредно пре критичног догађаја звао на мобилни телефон њеног сина и да су се договорили да се нађу у вези неких пара, те да су заједно изшли и отишли, а да је онда тај Коста који је имао капуљачу на глави пуцао у њеног сина. Такође су јој рекли да када је Коста пуцао у њеног сина, да су њен син [REDACTED] и [REDACTED] рекао да беже, да су се они разбежали, а такође су јој рекли да је Коста пуцао најпре у стомак њеног сина, а затим у главу. Не зна имена тих људи који су јој то рекли. [REDACTED] је лице под надимком [REDACTED] и то је брат од тетке њеном сину, колико она зна и он је био у кладоници, с тим што он ништа није причао у вези критичног догађаја. Она јесте била потрешена због критичног догађаја, али се добро сећа шта су јој рекли. Напред наведене информације је добила од људи који су дошли да јој изјаве саучешће следећег дана 30.09.2015. године. Јутро после критичног догађаја - 30.09.2015. године су дошла два полицајца који су је информисали о догађају тако што су јој рекли да је [REDACTED] дао изјаву у полицији да је тај Коста пуцао на њеног сина. Не зна да ли су лица која су јој изјављивали саучешће припадници навијачких група.

Затим је навела да је у међувремену сазнала да је лице које је после критичног догађаја дошло код ње и изјавило јој саучешће рекло да се зна ко је убио [REDACTED], да је то лице рекло и да је то Коста, а то лице које јој је све рекло се зове [REDACTED] с тим што не зна како се презива. Оптужени и сада пок. [REDACTED] су се пре критичног догађаја познавали око три године, као и [REDACTED], као и овај [REDACTED]. Не зна колико се [REDACTED] дуго знао са њима, али зна да је [REDACTED] радио на сплаву са [REDACTED]. Раније је оптуженог виђала у друштву њеног сина. Не зна којим поводом су се састајали. Њен син је у време критичног

догађаја имао 34 године и она не може да улази у то. Није јој познато да је било неког сукоба између оптуженог и њеног сина. Преко медија је сазнала да је њен син био члан неке навијачке групе, али не зна које. То што је рекла да су се оптужени и њен син дружили три године уназад рачунајући од критичног догађаја, то је накнадно чула, после критичног догађаја, пре тога то није знала. То што је у тужилаштву рекла да јој име Константин Дјатлов није познато, да са фотографија није сигурна да га је раније виђала, објаснила је да је фотографије гледала код тужиоца, али када гледа фотографију слабо запамти и није сто посто сигурна. После критичног догађаја код ње кући су дошла два полицајца, обавестили су је о критичном догађају и након тога код ње полиција више није долазила. Не зна из које станице је била та полиција, а то што је у тужилаштву рекла да су били из ПС Раковица, рекла је да тада није попила никакве таблете и била је у шоку, а сада је попила таблете за смирење. Можда није ни рекла да су из Раковице.

_____ је са њеним сином био друг три године уназад, а сазнала је да је био и Костин друг, то је сазнала од Александрове девојке накнадно после сведочења у тужилаштву. Не зна колико дана после критичног догађаја је испитивана у тужилаштву. Зна ко је _____, са њеним сином је радиона сплаву, а када је у тужилаштву рекла да јој име _____ ништа не значи, она тада није знала како се тај човек зове, али се распитала ко је тај човек који је увече био. Зна тог човека _____, али после критичног догађаја одмах није знала како му је име. Код ње је полиција дошла око 9 сати сутрадан, а у току те ноћи је долазило пуно "дечкића" да јој изјаве саучешће, па је међу њима био и _____. Чула је да је њеном сину _____ у време критичног догађаја звонио телефон, али у међувремену није чула ко га је звао, не зна ко је први пришао њеном сада пок. сину _____. Није јој познато да је одмах након критичног догађаја неко лице стајало изнад њеног сина, Лукић Ненад је њене заове син. Ништа јој _____ није причао у вези критичног догађаја, нити га је она питала. Ни тог _____ није видела, да га је видела она би га питала, а није га ни позивала. Ни један предмет њеног сина јој није враћен.

Сведок _____ је навео да се 29.09.2015. године око 16 часова нашао са _____ у кладионици Балкан Бет у улици _____. _____ како би гледали фудбалску утакмицу и у тој кладионици су били до нешто пре 20 часова. У једном тренутку му је _____ рекао да треба да иду да се виде са Костом кога познаје од раније, с тим што не зна његово име и презиме, а Косту познаје из краја, не може да определи колико дуго, у сваком случају познаје га сигурно од 2016. године, а _____ му није рекао зашто иду да се нађу са Костом. Мисли да је спомињао да са њим иде да се нађе у вези неког посла, није сигуран. _____ и он су изашли из те кладионице, отишли до _____ возила, тим возилом _____ је отишао до кладионице "Сокер" која се такође налази у ул. _____, то јест у згради у којој он живи. Он је отишао пешице до кладионице, заједно су ушли у кладионици и у једном тренутку је _____ рекао "ајмо доле", а притом је мислио на место где се скупљају припадници навијачке групе "Јанг бојс" он је и био члан, а и _____ је био члан те групе. То место се налази на доњем улазу зграде бр. _____ у којој он живи. Њих двојица су заједно силазили низ степенице, то јест низ бетонску стазу која води ка доњем улазу његове зграде. Угледао је Косту код угла зграде који води ка доњем улазу броја _____ који се налазио на тротоару, Кренуо је да му

прилази како би се са њим поздравио, а у тренутку када га је видео, налазио се на степеницама које су биле на бетонској стази. Био је удаљен од Косте 10-так метара. Ништа један другом нису рекли а у тренутку када је видео Косту [REDACTED] и он су били један поред другог на бетонској стази. Он је убрзао према Кости, с тим што не може да објасни због чега је то урадио, тако да је [REDACTED] остао иза њега и када се налазио на неколико метара, не може да определи колико од Косте, а био је још на бетонској стази, са његове десне стране је чуо пуцањ и приметио је блесак, није се окренуо у правцу звука и светла, уплашио се, стао је, укочио се и онда је чуо још један пуцањ. Није погледао у правцу одакле је долазио звук, све време је гледао у Косту. Не може да определи колико је тако био укочен али у сваком случају је након тога кренуо да бежи ка простору који се налази између трафостанице и куће. Не мисли на зграду број [REDACTED], није чуо да је било ко ишта изговорио, с тим што док је бежао је чуо још неколико пуцњева. Не може да определи број. У тренутку када се чуо први пуцањ, Коста је подигао руке тако што је шаке подигао са своје леве стране у висини главе и мисли да је био уплашен. Тај први пуцањ је као што је рекао је дошао са његове десне стране и он када је чуо први пуцањ мислио је да пуцају на њих, а под тим мисли на њега, [REDACTED] и Косту. Лице које је пуцало није видео, тако да не може да опише његов изглед. Након што је побегао са лица места он се вратио у кладионицу "Балкат Бет" и тамо је разговарао са братом од тетке покојног Јоксића кога зна под надимком [REDACTED]. Рекао је том [REDACTED] шта се десило, а он му је казао да не иду "мечки на рупу". Под тим је подразумевао да не излазе напоље да сачекају полицију у кладионици. Није звао полицију поводом овог догађаја, не зна ко је звао, био је у шоку. Тек када је видео ротациона полицијска светла изашао је из кладионице, пришао полицији да би рекао шта је видео. Пришао је полицији која се налазила код [REDACTED] леша и тада је видео да [REDACTED] није жив. Колико се сећа [REDACTED] је лежао на боку. не може да определи да ли је на левом или десном, лежао је на бетонској стази на крају степеница, не сећа се у ком правцу му је била окренута глава. Косту је упознао преко [REDACTED], није му познато да ли је Коста у некој навијачкој групи. Једном приликом [REDACTED] је рекао да је Кости ударио шамар, не сећа се разлога за то, томс није присуствовао, а [REDACTED] је био такав човек да је често улазио у физичке сукобе, често је ударао шамаре. Познаје [REDACTED], он је колико зна навијач, зна га из краја и тог дана је видео, био је у кладионици Балкан бет пре него што се све одиграло ово што је описао. Касније га је видео када је дошла полиција у близини места где се налазио [REDACTED] леш, он је дошао, он - сведок му је рекао шта се догодило, рекао му је да је био са [REDACTED] и описао све што је и сада навео. На њега никакав притисак није вршен у полицији, све ово је рекао и у полицији, препознавање је обавио у полицији са фотографије, на записнику о препознавању лица са фотографије од 30.09.2015. године је његов потпис. Од њега су полицајци тражили да препозна Косту, показали су му фотографије и питали га да ли је међу њима Коста. Ни пре препознавања са фотографија, ни приликом препознавања са фотографија, он ни у једном тренутку није рекао да је Коста особа која је пуцала у [REDACTED]. Приликом препознавања њега нико није питао да ли је Коста лице које је пуцало у [REDACTED]. Није прочитао записник о препознавању са фотографије само га је потписао. У тренутку када је видео Косту како подиже руке, није видео да држи било шта у рукама, није видео да ли Коста код себе има неку торбицу, али је приметио пре првог пуцња да у десној руци има неки предмет који ставља у џеп, имао је неку стварчицу коју је ставио у десни џеп, могуће је да је био у питању телефон. Он је

био пријатељ са [REDACTED]. Николе није рекао да је Коста пуцао у [REDACTED], па ни у полицији, па ни [REDACTED]. Не зна у ком правцу се Коста удаљио након овог догађаја, није се окретао да то види.

Затим је навео да га је отац обавестио о томе да треба да се јави у тужилаштво ради испитивања, он је тада био на [REDACTED], ваљда му је отац добио позив. Не зна тачно како је отац сазнао да је позван, само му је рекао да се врати. Оптужени је лице са којим се сада пок. [REDACTED] договорио да се види, то је Константин и оптужени је лице које је видео када се кретао са оштећеним. Не би знао да каже да ли је између оптуженог и сада пок. [REDACTED] постојало неко дуговање или није, није са њима био толико близак. Сведока [REDACTED] зна тако што живе у истом делу града, зна га површно, а зна га и по томе да је он тренер цудо клуба "Рекорд". [REDACTED] је рекао шта се догодило испред кладонице "Моцарт". У тим тренуцима је стизала полиција и хитна помоћ, он је видео само ротације. Није сигуран да ли је била полиција или хитна помоћ, тада није излазио из кладонице. Када је видео ротацију у тим тренуцима је дотрчавао [REDACTED] [REDACTED], тада је ишао из кладонице, кренуо према [REDACTED] и тада му је рекао шта се догодило. До полиције је отишао удруштву [REDACTED], а на сопствену иницијативу. Када је чуо пуцањ са десне стране, њему је у видокругу био оптужени Константин. Сигуран је да оптужени Коста није пуцао. Коста је дигао руке у висини своје главе, имао је у рукама телефон, то му је остало у сећању јер је светлео, а тамо је мрачно, уопште није осветљено. Када је рекао да су сви побегли мислио је на [REDACTED] оптуженог и њега. Тада није чуо да је неко нешто изговорио. У полицији су му показали 5 или 6 фотографија других људи и фотографију оптуженог и питали га да покаже ко је Коста и он је рекао ко је Константин. Коста је деловао уплашено и он је био уплашен, укочио се.

Критичног догађаја се боље сећао у новембру месецу 2015. године. Не зна шта би рекао, не може да објасни како је у тужилаштву рекао да није видео да ли Коста код себе има неку торбицу, али је приметио пре првог пуцања да у десној руци има неки предмет који ставља у џеп, то јест неку стварчицу коју је ставио у десни џеп, могуће је да је у питању био телефон. [REDACTED] је брат од тетке [REDACTED]. Када је рекао да је лицу чији је надимак [REDACTED] рекао шта се десило, а да му је он рекао да "не иде мечки на рупу", то би он могао да објасни суду, не зна шта је под тим подразумевао, ваљда је хтео да му каже да не излази из кладонице, а кад каже "мечки на рупу", ваљда зна нешто што он - сведок не зна. Он је [REDACTED] упознао 2011. године. Те године је [REDACTED] изашао из затвора и оформио неку групу навијача - "Забрањени" и "Алкатрас", а онда су они почели да се деле. [REDACTED] је био вођа, не зна да ли су [REDACTED] и [REDACTED] имали неке сукобе. Ове навијачке групе су имале сукобе, а претпоставља да Мупи зна више о тим сукобима. Месец дана пре критичног догађаја рањен је један навијач Партизана, са тим рањеним је тада био [REDACTED], не зна да ли то има везе са овим. Зна једно лице чији је надимак [REDACTED], он је радник једне пекаре, ако је то лице које је заједно са њим долазило у тужилаштво да да исказ онда је то [REDACTED]. Не зна тачно где ради тај [REDACTED], то и није пекара него кафе ресторан. Мисли да се тај кафе ресторан зове "Вилин коњиц", а не зна ни део града где се тај ресторан налази, налази се преко пута Обилићевог стадиона у оквиру тржног центра где имају продавнице Темпо. Са [REDACTED] је био у добрим односима, са

њим је био у бољим односима него са оптуженим, оптуженог је упознао преко

Сведок [REDACTED] је навео да познаје Константина Дјатлова, [REDACTED] и [REDACTED], све их зна из кладонице Балкан Бет, последњи пут је Константина Дјатлова видео пре неколико месеци, могуће је да је [REDACTED] виђао од 29.09.2015. године. Дана 29.09.2015. године био је у кладоници Балкан Бет када је у исту ушао његов пријатељ [REDACTED] и рекао му да кад попије кафу сврати до његове куће која се налази од наведене кладонице удаљена око 70-80 метара. Он је око 20 часова дошао до куће [REDACTED], позвонио на његова врата и тада се чуо пуцањ који је њему звучао као петарда, а затим су се чула још два до три пуцња док је био испред улазних врата куће, улазна врата куће се налазе на супротној страни зграде у односу на бетонску стазу која води између [REDACTED] куће и вишеспратне зграде у улици [REDACTED], а може да одреди да су пуцњи, то јест звук пуцња долазио из правца те вишеспратне зграде. [REDACTED] је отворио врата пошто су се чули пуцњи, он се сагао испред врата, после другог пуцња, пошто се уплашио и претпоставио да су у питању хици из ватреног оружја, а не петарде, да би га затим [REDACTED] увукао у његову кућу. Колико се сећа, док су били у кући [REDACTED] је рекао нешто као "убили су неког", њему је рекао да зове хитну помоћ са фиксног телефона што је он и учинио али није успео да добије хитну помоћ, а [REDACTED] је изашао испред куће како би са мобилног телефона позвао хитну помоћ. Он је био у кући и из исте није излазио све док није дошла полиција и хитна помоћ, а [REDACTED] је сачекао и полицију и хитну помоћ напољу, и после времена које не може да одреди, можда је у питању 15 до 30 минута, [REDACTED] је ушао у кућу са полицајцем у униформи и тада је он изашао из куће са [REDACTED] и тим полицајцем. Видео је да се Локсићево тело налази на бетонској стази, с тим што не може да се сети да ли му је глава била окренута ка задњем улазу зграде број [REDACTED] или обрнуто. Није прилазио његовом телу, већ је само прошао поред истог на удаљености отприлике 3 до 4 метра пролазећи ка патролним колима. Сећа се да је видео [REDACTED] као седи у полицијским колима у том аутомобилу. Пре него што је ушао код [REDACTED] није видео ни Константина Дјатлова, ни [REDACTED] ни [REDACTED], за Дјатлова и [REDACTED] се причало да су припадници навијачке групе Јанг Бојс, мада га је запазио да нису ишли на утакмице, јер кад је год била нека утакмица, они су били у кладоници. Он са њима није имао дубљу комуникацију осим што би се поздравили кад се сретну.

Све пуцње које је чуо, чуо је док се налазио испред врата [REDACTED] куће, а након тога док је био у кући није чуо никакве пуцње. Када се чуо други пуцањ, он је чучнуо испред врата [REDACTED] куће, а кад је [REDACTED] отворио врата ухватио га је за ревер, увукао га у кућу и рекао му "улази, улази". Он је чучнуо зато што се уплашио јер је после другог звука који је чуо схватио да је у питању ватрено оружје и да се пуца на удаљености на отприлике 10 до 15 метара од њега. Он је био три године и 10 месеци на ратишту у Босни и с обзиром на то носио је и користио оружје, најчешће је користио калашњиков, с тим што не жели да се изјасни да ли је икада у било кога пуцао, а рађаван није. Од њега критичне вечери је полиција узела личне податке из личне карте. Првео је са њима око 15 минута и рекли су му да може да иде, с тим што друге радње нису предузимали према њему, па тако од њега није узета ни парафинска

рукавица за коју зна да служи за евентуално утврђивање постојања барутних честица на рукама. Не зна да ли су од [REDACTED] полицајци узимали парафинску рукавицу. Не може да се сети коју врсту и боју одеће је те вечери носио, не може да се сети ни коју врсту и боју одеће је те вечери носио [REDACTED]. Када је [REDACTED] дошао са полицајцем у кућу, он се није пресвукао, већ је, колико се сећа, узео јакну када је поново изашао напоље и сео је у том интервалу док се налазио у кући да једе. Он није изашао из куће заједно са [REDACTED] зато што је њихов договор био да он са фиксног позове хитну помоћ, па је зато остао у кући а [REDACTED] је изашао напоље и са мобилног позвао хитну. Њих двојица су паралелно звали хитну помоћ како би неко од њих двојице добио исту. Он је тог дана носио свој мобилни телефон, али није звао хитну помоћ са мобилног, већ са фиксног како је рекао. Не може да одреди када је сазнао да је неко убијен те вечери, вероватно је то сазнао када је дошла полиција. Колико му је познато стаза на којој је било тело пок, Локсића је ширине једног метра, а можда и мање. Колико се сећа када је пролазио поред Локсићевог тела, како је то описао, ишао је земљаном површином, а не бетонском стазом у пратњи полиције. Нема никаква сазнања чиме се бавио [REDACTED], виђао га је само у кладионици, а познато му је да је био припадник навијачке групе Јанг Бојс. То је прочитао у новинама после критичног догађаја. Када су се виђали у кладионици они би се само поздравили и никакву дубљу комуникацију нису имали. [REDACTED] се није враћао у кућу док није дошла полиција. Не сећа се да ли му је ишта рекао поводом онога што је видео у периоду док је био ван куће. Њему је [REDACTED] само рекао да иде напоље да са мобилног телефона позове хитну помоћ, а зашто је то тако урадио, то не зна. Након што је обавио разговор са полицијом он се није вратио у [REDACTED] кућу, већ је отишао у кладионицу Балкан Бет и колико се сећа утакмица која је почела у 20,45 часова је већ трајала. Сећа се да када је причао са полицајцем да их је око њега било присутно двојица - тројица, не сећа се да ли су они записивали оно што је он говорио, у сваком случају он није потписивао никакву своју изјаву, нити било који други документ, нити су га након тога звали у полицију да да изјаву. Не може тачно да се сети шта су га полицајци том приликом питали, али вероватно су га питали да ли је шта видео и где је био. Не сећа се какви су били временски услови критичном приликом. Он није имао никаквих здравствених проблема након боравка на ратишту, а добијао је похвалнице за своју војну службу. Право из кладионице Балкан Бет је отишао код [REDACTED] и нигде уз пут није свраћао. Не сећа се са ким је седео у кладионици у тренутку када је [REDACTED] отишао кући, а када су се договорили да оду код њега, не сећа се да ли су тада у кладионици били Дјатлов, [REDACTED] и [REDACTED]. Сећа се да је критичном приликом био у патикама, односно тога сада не може да се сети али претпоставља да је био јер иначе носи патике ван радног места.

Сведок [REDACTED] је навео да познаје оптуженог, познавао је покојног [REDACTED], а познаје [REDACTED], познаје и [REDACTED], а не познаје [REDACTED]. Није очевидац догађаја од 29.09.2015. године у ул. [REDACTED], у висини кућног броја [REDACTED] када је живот изгубио [REDACTED]. Познаје оптуженог, [REDACTED] и оштећеног, са свима њима је у коректним односима, зна их као људе из краја, сву тројицу је повремено виђао по кладионици. Ничега не може да се сети у вези критичног догађаја, веома је уморан, радио је целу ноћ, јако је уморан. Није у

стању да да изјаву.

Затим је поново испитан и навео је да је дана 29.09.2015.године у вечерњим часовима, не може тачно да одреди време, срео [REDACTED] у кладоници Балкан Бет у ул. [REDACTED]. Не познаје га под тим именом већ по надимку [REDACTED] и презименом [REDACTED]. Колико му је познато [REDACTED] живи у Раковици. Сећа се да је [REDACTED] био узнемирен и тада му је [REDACTED] рекао да је упуцан [REDACTED], односно [REDACTED]. Тада му је [REDACTED] рекао да су он - Јоца и [REDACTED] ишли да се нађу са човеком кога он зна по надимку Коста, односно малим Костом и рекао му је [REDACTED] да мисли да је тај Коста пуцао у [REDACTED]. Тада му је такође рекао да је то лице које је пуцало на [REDACTED] имало на глави капуљачу у тренутку када је пуцало. Да није сасвим сигуран да је у питању Коста, али да претпоставља да јесте. У овом тренутку не може да се сети да ли му је [REDACTED] рекао на које место су [REDACTED] и [REDACTED] ишли да се нађу са Костом. [REDACTED] му је рекао да у тренутку када је тај човек пуцао на [REDACTED] да је Јоца био удаљен од [REDACTED] око пола метра, да је чуо како му [REDACTED] каже "бежи", па је он у страху побегао на доле, а затим је дошао у кладоницу Балкан Бет која се налази у односу на место где је пуцао узбрдо. Као што је навео [REDACTED] је био уплашен, па је са њим изашао из кладонице и заједно са њим отишао на место где се већ налазила полиција. То је урадио зато што је [REDACTED] био уплашен, а сећа се да је он отишао до полиције на његову иницијативу јер је он - сведок [REDACTED] рекао да иде да кеже полицији оно што је и њему рекао. Сећа се да у тренутку када је са њим разговарао, [REDACTED] није знао да ли је [REDACTED] жив, [REDACTED] му није ништа рекао у вези броја пуцања која је том приликом чуо. Претпоставља да му је [REDACTED] описао подробније тај догађај, односно потпуно је сигуран да је то тако било, али због протекла времена не може да се сети сваке речи. Не бави се навијањем тако да не зна да ли су [REDACTED], Коста и [REDACTED] чланови неке навијачке групе, Зна да су се дружили и виђао их је заједно у кладоници.

Сутрадан после 29.09.2015. године [REDACTED] му је рекао да је чуо више хитаца, да се бацио на под када је чуо те хице, да је излазио из куће и прилазио телу сада пок. оштећеног [REDACTED] и рекао му да је он звао хитну помоћ. Када је [REDACTED] дошао у кладоницу где су се срели био је сам. У кладоницу је након тога дошао [REDACTED], а он је такође видео тело покојног [REDACTED] на удаљености од око 20 - 30 метара. Није у сродству са покојним [REDACTED] познавао је [REDACTED] око 20 година, а не зна чиме се бави. Не може да се сети да ли му је [REDACTED] рекао чињенице које су наведене у питању, а сећа се да му је рекао да је отишао од тела пок. [REDACTED]. Њему [REDACTED] ни у једном тренутку није рекао да је Коста убио [REDACTED].

Затим је навео да се критичног дана враћао са трчања пошто сваки дан тренира и пролазио је поред кладонице Балкан Бет, видео је да је ту било пуно полиције. Неки полицајац је рекао "да је дечко страдао", онда је он ту срео [REDACTED], [REDACTED] је рекао да је неко пуцао на [REDACTED], а то је [REDACTED] [REDACTED] зна као [REDACTED] и [REDACTED] су се дружили, после су сви отишли у полицију. Од места где је тај момак страдао из тог локала Балкан Бет је растојање од око 30 - 40 метара. Зна да су се они сви међусобно дружили, а не зна да ли је било неког физичког сукоба између оптуженог и

Све њих зна из виђења, сви су се они дружили, али не зна да ли они међусобно један другом нешто дугују. Не зна да ли је оптужени нешто дуговао и обрнуто, он није њихов пријатељ, само их зна из виђења. Ишао је код мајке сада пок. да јој изјави саучешће. Са није радио на сплаву. Када се срео са критичног дана и када га је питао шта се то десило му је рекао да су заједно били оптужени, и да је неко почео да пуца, а када је питао да ли је видео ко је пуцао, је рекао да су побегли главом без обзира свих троје, а колико се сећа, одмах није ни знао шта се догодило са оштећеним. Сведок мисли да није ни знао да је дечко страдао, знао је то када је дошла полиција и када је полиција дошла сви су кренули у полицију. Чим је дошла полиција је полиција одвела у један аутомобил, а њега у други аутомобил. Био је ту још један, трећи дечко кога је такође полиција одвела аутомобилом. Све су их одвели. Не зна ко је тај трећи дечко. на лицу места није контактирао са полицијом, одмах су га одвели. Није видео да разговара са полицијом.

му није рекао да је у покојног пуцао оптужени, не зна ко је можда кад би видео то лице да би се сетио. Сигурно у тужилаштву није рекао да му је Јоца рекао да мисли да је Коста пуцао у . Није могао то да изговори јер му то заиста и није рекао. Његов потпис је на записнику ВЈТ-а Кти.бр.412/15 од 11.01.2016. године.

Сведок је навео да су му позната имена Константина Дјатлов, и . Лично познаје сву тројицу из краја. Око 20 часова се вратио својој кући у ул. његова кућа се налази са леве стране бетонске стазе која води од улице ка задњем улазу зграде бр. Његова кућа је паралелна у односу на бетонску стазу, а улазна врата његове куће гледају ка улици , а не према стази. Одмах након што је ушао у кућу, отприлике после два минута је зачуо један пуцањ, не може да одреди одакле је дошао тај пуцањ, имао је више утисак да је у питању петарда тако је бар њему звучало, не може тачно да одреди али после отприлике минут - два је зачуо више прасака, с тим што не може да одреди временки колико је пролазило између тих прасака, али у сваком случају брзо су ишли један за другим. Мисли да је у питању било више од два праска. Након тога је 10-так минута остао у кући и после 10-так минута је изашао. Претходно је упалио спољно светло и на бетонској стази је угледао човека који лежи на стомаку, како лежи како је и уцртан на скици. У том тренутку није препознао да је у питању . Схватио је да је он у питању тек када је дошла хитна помоћ, поцепала мајицу да би му указала помоћ. Он је позвао хитну помоћ пошто је угледао то лице на бетонској стази и сачекао њихов долазак. Пре него што је изашао из куће код њега је дошао његов пријатељ , с тим што је он звзвонио на његова врата после првог пуцања. Он је отворио врата и видео је свог пријатеља како се склупчао на његовом прагу и он га је увукао у своју кућу. Имао је блатњаве ципеле, колико се сећа то вече је падала киша. Када је изашао он никог није видео на бетонској стази или у околини бетонске стазе осим покојног . како је већ описао. Познаје и и Дјатлова и покојног , не зна какви су били њихови међусобни односи. Не може да одреди из ког правца је чуо звук, пуцње које је

описао. По занимању је угоститељ, а тренутно не ради нигде а пок. [REDACTED] је познавао из краја, односно из кладонице, заједно би с времена на време попунили тикет, поздравили се и то би било то. Са [REDACTED] се договорио да дође код њега кући јер га је претходно срео у кладоници "Балкан Бет" и пошто је то вече у 20,45 часова била лига шампиона договорили су се да дође код њега да гледају утакмицу. Када је кренуо кући, [REDACTED] је остао у кладоници. Не сећа се како је [REDACTED] то вече био обучен. Не сећа се у коју боју одеће је он био обучен те вечери, а сећа се да је на себи имао дуксерицу без капуљаче и црну јакну са капуљачом. [REDACTED] ради у пizzerији као пица мајстор, потпуно је сигуран да [REDACTED] није дошао након што је окончано пуцање, већ је дошао као што је рекао у тренутку када је он изашао ван куће. [REDACTED] је остао у кући и није излазио [REDACTED] је лежао на његовом прагу, односно чучнуо на његовом прагу зато што је пре тога био 5 година на ратишту па је истраумиран од ватреног оружја. Не сећа се да ли је [REDACTED] када га је угледао имао неки предмет у рукама, али је чуо звоњаву мобилног телефона, исправља се и тврди да је [REDACTED] у некој руци имао мобилни телефон који је звонио. Није додиривао [REDACTED] с тим што је стао изнад њега тако да је вероватно од њега био удаљен неколико десетина сантиметара од тренутка када је звао хитну помоћ, до њиховог дласка прошло је 15 - 20 минута. Од његових улазних врата до места где је лежао [REDACTED] има 5 до 7 метара. Не сећа се коју врсту обуће је имао на ногама када је изашао из куће. Он је изашао из своје куће с обзиром да је чуо те звуке који су му личили на петарде. Није имао кишобран. [REDACTED] је излазио из куће када је дошла полиција и сећа се да је разговарао са полицајцима. Не може да се сети колико је времена прошло од тренутка када је видео [REDACTED] на стази до тренутка када је дошла полиција. Он је изнад [REDACTED] стајао око 30-так секунди. Када је пришао [REDACTED] на његовим леђима је видео рупу од метка, с тим што није видео крв на одећи, након тога је отишао до кладонице "Сокер" у коју није ушао, а након тога преко мобилног телефона позвао је хитну помоћ. Након што је позвао хитну помоћ вртео се у круг, затим му је диспечер хитне помоћи рекао да оде до човека кога је нашао да види да ли је жив. Он се вратио до Јоксића и не зна да ли је био жив, након тога је сачекао хитну помоћ. Не сећа се да ли је хитну помоћ дочекао на улици или у својој кући. Не може да се сети да ли се вратио у кућу од тренутка када је изашао из ње до тренутка када је дошла хитна помоћ. Колико се сећа [REDACTED] је следећи пут видео за својим кухињским столом. У тренутку када је хитна помоћ покренула [REDACTED] леш, он је био удаљен 10 метара узбрдо од улице [REDACTED]. Полиција је и дошла након хитне помоћи. Колико он зна од када је изашао из куће до његовог повратка у кућу [REDACTED] није излазио. [REDACTED] је отишао из његове куће након што је полиција урадила увиђај након што је отишла хитна помоћ.

Затим је навео да је критичне вечери око 20 часова био у ТЦ Стадион, а након тога се вратио у Раковицу и тада је био сам. Ушао је у кладоницу Балкан Бет у тој кладоници је видео [REDACTED] био је за апаратима, причали су, он је имао неке Партизанове сличице и те сличицама је дао [REDACTED], а он је из те кладонице отишао кући. Не зна где је после био [REDACTED]. Када је дошао кући у време када је затварао ролетне на соби, он је видео [REDACTED] а и чуо је речи "Коста пичко", с тим што не може да препозна глас ко је то рекао. Он је тада [REDACTED] видео на доњем улазу код црвене зграде - солитера, то место где је видео [REDACTED] је од његове собе било удаљено по његовој процени 20-так

метара. Тада је [REDACTED] њему био окренут леђима и само је у једном тренутку видео да је [REDACTED] пао на колена. Отворио је ролетну, а са своје десне стране је видео једно лице како трчи "и руком нешто пуца", преко лица је имало нешто, по његовом сећању бело преко лица са зеленим пругама. Два минута после тога неко му је позвонио на врата. Он је отворио врата и видео је лице које зна по надимку [REDACTED], а то је устври [REDACTED]. [REDACTED] је лежао на његовим вратима, он му је рекао "улази унутра убиће те неко". После два минута је изашао испред куће, утрчао је у кладионицу Балкан Бет и рекао им "напољу вам лежи мртав [REDACTED]. Нико од њих у кладионици није реаговао, а за то време је [REDACTED] био код њега кући. Зна да је позвао и хитну помоћ и то у време када је [REDACTED] већ био код њега у кући, али не зна да ли је хитну помоћ позвао пре него што је ушао у кладионицу или после. Вероватно је и у тужилаштву рекао исто што и сада говори у суду, не може тачно тога да се сети.

То што је [REDACTED] давао сличице то је зато што је тада био у тренерци Партизана "онако", када су се срели [REDACTED] и он у кладионици, само су се срели на здраво, здраво, Није било никаквих посебних разлога да му даје те сличице, нити су оне представљале неку шифру. Након што су се срели [REDACTED] и он у тој кладионици, они су ишли у Кнежевац, у Кнежевац су ишли [REDACTED], једно лице кога зна по надимку [REDACTED] и он. У Кнежевац су ишли зато што је [REDACTED] предложио рекавши "ајде да се провозамо". У [REDACTED] колима је седео позади, а [REDACTED] на месту сувозача, [REDACTED] је возио. Не зна зашто су ишли у Кнежевац, није било неког посебног разлога. Возили су се тако око 5 минута, кретали су се [REDACTED] улицом, вратили су се испред кладионице, и он је тада отишао кући. Када је ушао у кућу претходно је откључао улазна врата на кући, а онда је отишао да затвори ролетне. Када је отишао да затвори ролетне видео је кроз прозор једно лице са његове леве стране. Затворио је оба крила ролетни, а онда је чуо оне речи које је навео "Коста пичко", то је само чуо. Истог тренутка је чуо пуцњаву. Видео је да је Јокса пао на колена, мисли на једно колена. Тада је био мрак. Није могло да се види лице особе са удаљености од 20 метара. [REDACTED] је био под светиљком. Претпоставио је да је Јокса, а не може да објасни на основу чега је то претпоставио. Не зна како је критичне вечери био обучен, [REDACTED] је имао нешто тамно на себи, мисли тако. Не зна зашто је одмах по уласку у кућу затварао ролетне, од како је ушао у кућу, па док није чуо пуцањ прошло је мање од једног минута. Чуо је два или три пуцња, није сигуран.

Када је рекао да је у његову кућу увукао [REDACTED], увукао га је тако што га је ухватио за мајицу и увукао у ходник. Када је вукао [REDACTED] у ходник, [REDACTED] је одмах устао. Од тог места где је [REDACTED] лежао испред његових врата, па до места где је видео [REDACTED] по његовој процени је растојање веће од 20 метара, а мање од 25. Када је увукао [REDACTED] у његову кућу, [REDACTED] је имао блатњаве ципеле. Блато је било свеже. Мисли да после увлачења [REDACTED] није више чуо пуцњаву, не може тачно да се сети тога. Не зна да ли је позвао [REDACTED] да те вечери дође код њега, чини му се да му је враћајући се из кладионице рекао да ће за 15-так минута доћи код њега, [REDACTED] зна из кладионице, он му је тако свашта причао, причао му је да је ишао на ратиште. Био је и код њега у стану, закључио је да [REDACTED] има неке психичке проблеме.

Када је изашао из своје куће он се није плашио за себе иако је претходно

██████████ рекао да уђе код њега у кућу да га неко не убије. Када је кренуо из његове куће претпоставио је да је ██████████ мртав. Када је изашао из куће видео је ██████████ где је описао како лежи лицем окренут ка земљи. Видео је да је ██████████ у једној руци држао телефон - црну Нокију. Зна да је то његова црна Нокија, раније је тај телефон виђао код ██████████. На ██████████ леђима је видео "црвену рупу" - прострелну рану, а пре него што је изашао испред своје куће упалио је светло. То светло је допирало до Јоксића. Од улаза у његову кућу до места где је лежао ██████████ је било растојање 5 до 7 метара. Када је он дошао до ██████████ њему је већ звонио мобилни телефон. Он је тада био у мајици, падала је ситна киша. Затим је отишао горе до кладонице, ишао је уз степенице. Од ██████████ до те кладонице по његовој процени растојање је 50-так метара. Када је ушао у кладоницу, у кладоници нико није реаговао на то што је рекао да је напољу ██████████ мртав, осим извесног Стеве у кладоници му нико други није био познат, а било је доста људи у кладоници. Било их је доста због утакмице, то вече је требало да буде утакмица, била је лига шампиона. Мисли да тада у кладоници није видео ██████████. Не зна како је ██████████ био обучен тада. Он је са свог телефона позвао хитпу помоћ, а позвао је када је био испред улаза у кладоницу Сокер. Телефоном је звао хитну помоћ и објаснио да на улици лежи мртво лице. За 10-так минута је стигла хитна помоћ. Не сећа се да ли је он баш дошао пре хитне помоћи. ██████████ је изашао на лине места када је дошла полиција.

Разговарао је он са полицијом. Није му после критичног догађаја полиција радила "парафинску рукавицу". Полиција је ██████████ само легитимисала и он је отишао, а он је остао ту и причао је са много полицајаца. Прво је дошла хитна помоћ на лице места, па је дошла полиција, када је дошла полиција хитна помоћ је и даље била на лицу места.

Познато му је да се ██████████ бавио неким недозвољеним пословима, бавио се трговином дроге, а из новина је читао да је учествовао у некој пљачки и да му је био забрањен улаз на стадион Партизана. До његове куће постоји стаза поплочана каменим плочама. Између ██████████ и њега није постојао договор да он остане код њега кући, нису се договарали да остане у његовој кући. Када је започео да затвара ролетне на његовој соби, он је најпре видео једно лице са леве стране гледајући кроз свој прозор, а након пар пуцања које је чуо, он је видео једно лице са десне стране гледајући са тог истог места, са прозора. Не мисли да је то једно те исто лице, које је видео са леве и десне стране његовог прозора, с тим што ово лице које је видео на десној страни гледајући са прозора да је имало преко лица мараму белу са зеленим штрафтама, али то је био само тренутак. То је био последњи тренутак када гледа то лице пре затварања прозора и тада је видео руку тог лица, са марамом и са упереним пиштољем па је показао како је то лице држало руку, да је руку држало приближно под правим углом са својим телом. То лице је пришло и држало у својој левој руци, мисли да је у левој руци, држало је руку којом пуца мало подигнуто у односу свог рамена, рекао би да је пиштољ држао у левој руци. То лице које је пуцало је са својим лицем било окренуто у правцу у коме је и пуцало. Од критичног догађаја никада није разговарао са ██████████ због чега је том критичном приликом долазио код њега "дал су се договорили да гледају утакмицу", не зна шта је то приметио код ██████████ па је претпостављао да он има неке психичке проблеме. Причао му је неке приче са ратишта, причао му је да је тукао своју девојку. Када је рекао да му је у тој кладоници био

познат једино [REDACTED], тај [REDACTED] је њему познат ту из краја. Мисли да је овај [REDACTED] полубрат сада пок. [REDACTED] Био је на помену 40 дана сада пок. [REDACTED], а код његове мајке кући није никада ишао после убиства. Када је рекао да је видео лице са упереним пиштољем и објаснио у ком правцу је држао уперен пиштољ, појаснио је да је пиштољ био уперен у правцу где је касније видео пок. [REDACTED] да лежи. Тада када је видео то лице да држи уперен пиштољ у правцу у коме је отишао, тада са тог места одакле је гледао, није могао да види [REDACTED], а када је изашао напоље, закључио је да је заправо био уперен пиштољ у правцу где је затекао [REDACTED] да лежи, То лице које је држало уперен пиштољ у то лице, преко лица је имало белу мараму са зеленим штрафтама. Његова кућа се налази на крају речи "зелена површина" на скици лица места, а испод косе стазе која је приказана на скици лица места, које је суд означио у скици лица места црвеном звездом - 1. То лице које је видео са пиштољем и које је преко лица имало белу мараму са зеленим штрафтама је видео на месту које је суд у скици означио са црвеном звездом - 2. не може да се сети да ли је видео да је [REDACTED] у пратњи полиције прошао непосредно поред тела сада пок. [REDACTED] То што је рекао да се сећа да је на себи имао дуксерицу са капуљачом и црну јакну без капуљаче, објашњава да је био најпре у мајици, а кад је на лице места дошла полиција он је питао полицију да ли може да оде до куће да се обуче, полиција му је то дозволила, отишао је до куће и обукао дуксерицу без капуљаче и црну јакну са капуљачом. Док је био у кући ни са ким није разговарао мобилним телефоном. Када је ушао у кућу да се обуче мисли да је у његовој кући тада био [REDACTED]. Претходно је рекао да не може тога да се сети.

Не зна како је дошло до разлике у његовом казивању. Тачно је да је он знао да је реч о сада пок. [REDACTED] пре долакса хитне помоћи. Када је рекао да је та особа која је пуцала имала преко лица белу мараму са зеленим штрафтама, том лицу је марама била преко лица до половине носа, па на доле. Не сећа се коју је тачно одећу имало то лице, зна да је одећа била тамне боје, или је била јакна са капуљачом или тренерка са капуљачом, не зна због чега у тужилаштву није рекао да је чуо речи "Коста пичко", али је тачно да је то чуо. Не зна зашто до главног претреса није поменуо те особе које је видео кроз прозор његове куће.

Поново испитан сведок [REDACTED] је навео да је критичне вечери био у граду, да је дошао у стан, ушао у собу, да је видео неке момке испред, затворио је ролетне "и то је то". Затим је после 10-ак минута у његову кућу дошао његов друг, који је сада покојни. Звао се [REDACTED], а презиме му не знам. Куцао је, отворио је том другу врата и тај његов друг је ушао у његову кућу. Не зна зашто је дошао. На кући има звоно, али се не сећа да ли је на његова врата то лице куцало или звонило. Познато му је име [REDACTED], он више није жив, па је појаснио да када је најпре рекао да је код њега дошло лице по имену [REDACTED] то је заправо био [REDACTED]. Критичне вечери је била лига шампиона. Док је био у стану ништа није чуо с поља. После 15-ак минута је из куће излазио напоље, изашао је испред куће упалио светло и видео сада пок. [REDACTED]. По његовој процени, он је био удаљен од његове куће 10-ак метара. Видео га је да је лежао, мисли на трбуху и није давао знаке живота. Не зна да ли је [REDACTED] прилазио пок. [REDACTED], мисли да је [REDACTED] остао код њега у кући. Не сећа се да ли је поред тела сада пок. [REDACTED] том

приликом уочио некакав предмет. Не сећа се да ли је место где је лежао сада пок [REDACTED] било осветљено или није. Испред његове куће постоје две свитилке. Једна је одмах испред куће, а једна је у пролазу од куће до капије. [REDACTED] је лежао на тротоару. После тога је дошла Хитна помоћ, касније је дошла и полиција. Он је позвао Хитну помоћ. Прошле године је имао поломљену вилицу и благи потрес мозга, после тог догађаја заборавља ствари, хладно му је, уморан је, месец дана ради на градилишту. Не може да се сети да ли је пре него што је дошао кући критичне вечери био негде у кладоници. Сада пок [REDACTED] зна као [REDACTED] је надимак [REDACTED], [REDACTED].

Када је код њега дошао [REDACTED], он њему није причао где је претходно био. Познаје [REDACTED]. Познаје и оптуженог. Код тротоара где је лежао [REDACTED] постоји зграда црвене боје. [REDACTED] је лежао на тротоару поред зграде. То је пролаз где су степенице. Од када је на својој соби затворио ролетне, он их више није отварао. Пре затварања ролетни није видео да је неко пуцао и није видео да је [REDACTED] пао. Најпре је рекао "чуо сам да је неко рекао Коста пичко". Затим је навео да му је била сломљена вилица после сведочења на главном претресу после овог суђења. Био је један дан у болници. Чуо је неке речи, а сада не зна које. Када је сведочио, није имао страх од тога да ли ће бити оптужен за убиство. Пре сведочења на главном претресу он ни са ким није разговарао, а не сећа се ни шта је говорио у првом исказу код тужиоца, а ни у другом исказу код суда.

То што је у истрази рекао "одмах након што сам ушао у кућу, отприлике после два минута сам зачуо један пуцањ, с тим што не могу да одредим одакле је дошао тај пуцањ", навео је да је чуо да нешто пуца напољу, када је затворио ролетне чуо је да нешто пуца напољу, као неке петарде.

То што је у тужилаштву рекао "у том тренутку нисам препознао да је у питању [REDACTED], схватио сам да је он у питању тек када је дошла Хитна помоћ која је радила реанимацију", навео је да када је пришао телу, знао је да је то [REDACTED] и био је окренут лицем ка земљи. Када је дошла Хитна помоћ, [REDACTED] је лежао на стомаку.

Није окретао тело [REDACTED] до доласка полиције. Не зна, у тренутку када га је видео, да ли је [REDACTED] био жив или мртав, није се померао. У том тренутку ништа му није пало на памет, само је звао хитну помоћ.

То што је у тужилаштву навео "пре него што сам изашао из куће код мене је дошао мој пријатељ [REDACTED], с тим што је он зазвонио на моја врата после првог пуцања", он се сада не сећа када је чуо да је нешто пуцало као петарде, да ли је [REDACTED] код њега у кућу ушао пре него што је то чуо или после.

Тачно је да је на дан главног претреса у ходнику суда пре почетка главног претреса пришао оптуженом и рекао му: "извињавам се за оно што сам рекао на првом претресу".

Тај његов пријатељ [REDACTED], пре него што је ушао у његову кућу био је сагнут или је некако чучао пред његовим вратима. Мисли да је био уплашен.

Критичном приликом је на себи имао црну јакну са капуљачом, а за дуксерицу не може да се сети.

Када је дошла полиција [REDACTED] јесте разговарао са полицијом, али се не сећа када је он изашао напоље. У том делу где је лежао [REDACTED] не постоји улична светиљка. [REDACTED] је препозано по гаредероби. Кад је пришао, видео је да је он. Не може да се сети да ли је када је био на лицу места, чуо звук неког мобилног телефона. То што је у истрази рекао да је чуо звоњаву мобилног телефона, то се исправио да је [REDACTED] у руци имао мобилни телефон који је звонио, појашњава да [REDACTED] јесте имао у некој руци телефон који је звонио. Вероватно се са [REDACTED] договорио да дође код њега да гледа утакциму јер ми је то предочено са записника из истраге али се ја сада тога не сећам. Логично је да [REDACTED] иде тротоаром и низ степенице да би дошао до његове куће. Испод тих степеница је видео тело [REDACTED]. Тачно је да је [REDACTED] отишао из његове куће након што је полиција обавила увиђај и кад је отишла хитна помоћ. [REDACTED] јесте разговарао са полицијом, али он не зна да ли је разговарао када је полиција ушла у његову кућу или кад је полиција отишла из његове куће. Не може да се сети да ли је [REDACTED] са полицијом разговарао у његовој кући или напољу на лицу места. Он није узимао тај мобилни телефон који је видео код [REDACTED], не зна колико је пута тај телефон звонио док је био у рукама [REDACTED], односно не зна да ли је звонио, па прекидао, па опет звонио. Када је изашао из куће напољу јевидео да неко лежи, стао је поред њега. Од њега полиција није узимала букални брис из уста. Нису му узимали ни обућу ради вештачења. Њему је [REDACTED] више пута говорио да је добијао позив од суда у вези овог догађаја, али да се он није одазивао тим позивима, не зна зашто се није одазивао позивима суда.

На записнику о његовом испитивању у ВЈТ-у јесте његов потпис. Пошто је потврдио да је на том записнику његов потпис он и остаје код записника главног претреса.

Кладионица "Сокер" се налази у улици [REDACTED], али са горње стране, не на горњем улазу броја [REDACTED] него поред тог улаза. Дакле, то је иста ова зграда чији је доњи улаз приказан на слици лица места која је у списима, само са горње стране.

Графитном оловком је звездицом означеном бројем 1 нацртао место на скици лица места где се налази његова кућа. Када је рекао да је на његовој соби затворио ролетну, пошто је претходно видео неке људе, показао је те људе и видео испред овог улаза који је у скици означен као доњи улаз број 7. Не зна колико је било тих људи. Не може тачно да се сетим колико је прошло времена пре критичног догађаја када је упозао оптуженог Константина Дјатлов, али је њихово познанство трајало више од једне године, а [REDACTED] можда око годину дана пре критичног догађаја. Није му познато у каквим су односима били

оптуђени Константин Дјатлов и [REDACTED] пре критичног догађаја. [REDACTED] зна дуго, зна га из солитера. [REDACTED] је упознао у кладионици, и њега зна више од годину дана. Био је на сахрани [REDACTED] и мисли да је мајци [REDACTED] изјавио саучешће. На сахрани није био [REDACTED]. Није му познато да је после смрти [REDACTED], [REDACTED] контактирао са мајком [REDACTED].

[REDACTED] у време критичног догађаја возио "Мерцедес".

То што се пре почетка главног претреса у ходнику суда извињавао оптуђеном, извињавао се због оног шта је сведочио, а не због тога што је уопште сведочио. Те речи које је чуо, а чуо је "Коста пичко", изјављује да је то заиста и чуо.

То што је на записнику главног претреса од 08.07.2016.године, навео "ја сам затворио ролетну, а са своје десне стране сам видео једно лице како трчи и "руком нешто" пуца, преко лица је имало нешто, по његовом сећању бело преко лица са зеленим пругама", изјавио је да то што је на претресу рекао тако је и било.

Када је на главном претресу рекао да му је 2 минута после тога неко позвонио на врата, да је отворио врата и видео лице које зна по надимку [REDACTED], а то је уствари [REDACTED]. Не може сада да се сетим да ли је [REDACTED] на његова врата дошао у тренутку када је чуо да је нешто пуцало. Не може да се сети када је дошао на његова врата.

Пре доласка полиције дошла је хитна помоћ, не зна да ли су они радили реанимацију или не зна шта. Кад је дошла хитна помоћ он није био присутан, није видео да је неко из хитне помоћи померао тело сада пок. [REDACTED].

Кладионица "Балкан Бет" и кладионица "Сокер" су у таквом међусобном положају да је кладионица "Сокер" на месту како је већ то описао, а "Балкан Бет" ниже низ улицу 200 м на истој страни улице.

Не зна због чега му је [REDACTED] говорио да није хтео поводом овог предмета да се одазива на позиве суда.

Када је на главном претресу рекао "када сам увукао [REDACTED] у моју кућу, [REDACTED] је имао блатњаве ципеле, блато је било свеже", навео је да када је он звонио или лупао да је у тим тренутцима чуо пуцње, да му је тада рекао, "улази [REDACTED] убиће те неко", а то зато што је био сагнут доле на праг. Таква је била његова реакција, био је тада уплашен. Тај звук пуцања је долазио споља, не може да определи ближе податке одакле је тај звук пуцња долазио.

То што је у истрази рекао "када сам пришао [REDACTED] на његовим леђима сам видео рупу од метка, с тим што нисам видео крв на одећи, након тога је отишао до кладионице "Сокер" у коју није ушао, а након тога је позвао хитну

помоћ", изјављује да је видео рупу од метка на леђима [REDACTED], а то што је у истрази рекао да је видевши на леђима [REDACTED] рупу од метка отишао у кладионицу "Сокер" наводи да он није тада отишао у кладионицу "Сокер", већ у "Балкан Бет". Не зна да ли су оптужени и оштећени [REDACTED] пре критичног догађаја имали неке нерашчишћене рачуне.

Пок. [REDACTED] је навијао за Партизан, виђао га је у кладионицама, виђао је у кладионицама и оптуженог и [REDACTED], Коста и [REDACTED] су навијали за Партизан. Кад је [REDACTED] увукао у своју кућу, није видео да он код себе има неко оружје. Он нема оружје.

Мисли да јесте код њега у стан улазила полиција. Његову кућу полиција није претресала. [REDACTED] и њему полиција није узимала "парафинску рукавицу". Не може да се сетим да ли га је те вечери [REDACTED] возао својим аутомобилом по Кнежевицу.

Не зна да ли се критичне вечери, пре убиства [REDACTED], возио са њим колима. И раније се возио са [REDACTED] колима по крају, а овај пут се не сећа што су се возили његовим колима. Није се често возио са њим колима по крају, само понекад. Не може да се сети због чега су се критичне вечери возили Јоксићевим колима. Навија за Црвену звезду. Никада му [REDACTED] није причао да је, док је био на ратишту убијао људе. [REDACTED] није причао шта је радио на ратишту, али је имао психичких проблема.

Увидом у садржину обдукционог записника Института за судску медицину "Милован Миловановић" С бр. 891/2015 са означеним датумом обдукције 30.09.2015. године утврђено је да је код сада пок. [REDACTED] смрт била насилна и наступила је услед разорења за живот важних можданих центара и губитка веће количине крви из расцепа плућа и раскиданих крвних судова дуж канала прострелине главе и грдног коша. Ране описане под тачкама 3 до 8 обдукционог налаза су улазни и излазни отвори прострелина нанесених пројектилима испаљених из ручног ватреног оружја.

Вештачењем вештака преко медицинске струке др Бранимира Александрић и вештака балистичара Милана Куњадич дипломираног физикохемицара утврђено је да је да се на основу обдукционог налаза закључује да је [REDACTED] критичном приликом - 29.09.2015. године око 20 часова задобио следеће повреде: повреде нанесене пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја: једну прострелину главе и мозга чија се улазна рана налазила практично на врху главе у левом теменом пределу (на 180 цм. изнад равни табана и на 0,5 цм. улево од уздужне средње линије главе). Око ове улазне ране нису пронађене барутне честице. Ова улазна рана се каналом кроз кости лобање и мозак, те кроз кости леве половине лица настављала до излазне ране у левом образном пределу (на око 169 цм. изнад равни табана око 7 цм. улево од уздужне средишње линије лица). Према томе, правац канала ове прострелине је био одозго на доле, од назад пут унапред и пут у лево; једну прострелину грудног коша и његових органа чија се улазна рана налазила у левом лопатичном пределу (на 144 цм изнад равни табана и на 16 цм у лево од линије

кичменог стуба). Ова улазна рана се каналом настављала у грудну дупљу, пролазећи кроз леву лопатичну кост и шесто лево ребро и његовом задњем делу, те кроз срчану кесу, усходни и лучни део аорте (који је заједно а њеним почетним гранама био потпуно разорен), десно плућно крило и треће десно ребро у његовом предњем делу, завршавајући се излазном раном у десном дојкином пределу (на 143 цм изнад равни табана и на 13 цм удесно од уздужне грудњачне линије). Према томе, правац канала ове прострелине је био практично хоризонтално од уназад пут унапред и с лева у десно; једну прострелину поткожног меког ткива леђа чија се улазна рана налазила у међулопатичном пределу (на 151 цм изнад равни табана и на 1 цм удесно од линије кичменог стуба). Ова улазна рана се каналом дугим 22 цм настављала кроз поткожно меко ткиво леђа и десну лопатичну кост, завршавајући се излазном раном у пределу задње стране десне пазушне јаме (на 143 цм изнад равни табана и на 21 цм удесно од линије кичменог стуба). Према томе, правац канала ове прострелине је био с лева у десно и лако на доле).

Повреде настале као последица дејства тупине механичког оруђа: мрљасте нагњечине коже на гребену носа; цртасте нагњечине коже на десном лакту, на спољашњој страни леве подлактице и на левом колену.

Све напред наведене повреде су у време наношења и скупа процењено, представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, која се и завршила смртним исходом. На основу обдукционог налаза се закључује да је смрт [REDACTED] насилна и да је наступила услед разорења мозга и губитка веће количине крви из прострелина плућа и крвних судова дуж канала, прострелина главе и грудног коша, нанесених пројектиlima испаљеним из ручног ватреног оружја. Према томе, смрт [REDACTED] је у директној узрочно-последичној вези са задобијеним прострелинама главе и грудног коша.

Повреде настале као последица дејства тупине механичког оруђа, а које су се налазиле на истуреним деловима лица и удова, настале су падом и ударом повређених предел о тврдо тло; ове повреде су како појединачно, тако и скупа процењено представљале лаку телесну повреду и никако нису учествовале у смртном исходу.

На лицу места су пронађене четири чауре испаљене из истог пиштоља, највероватније из неког од пиштоља марке Црвена застава калибра 9x19 м.м, а на основу обдукционог налаза закључује се да је [REDACTED] погођен са укупно три пројектила при чему је један пројектил нанео прострелину главе и мозга, један пројектил прострелину грудног коша и његових органа, а један пројектил прострелину поткожног меког ткива на леђима; при томе су све три прострелине нанесене директним погоцима пројектила. А на основу извршених тестова на присуство несагорелих барутних честица, закључује се да су прострелине главе и мозга, као и прострелина грудног коша и његових органа настале испаљивањем пројектила са растојања које је било веће од домета барутних честица, односно са растојања које је било веће од око 80 цм; а прострелина поткожног меког ткива леђа је нанешена испаљивањем пројектила са растојања које је било мање од домета барутних честица, односно растојање које је било мање од око 80 цм.

На основу локализације улазне - излазне ране, прострелине главе и мозга као и правца њеног канала (одозгид на доле, од назад пут унапред и пут у лево), закључује се да је [REDACTED] ову прострелину задобио када је практично врхом и делом десном страном главе био окренут ка устима цеви повредног оружја.

На основу локализације улазно излазне ране и прострелине поткожног меког ткива на леђима као и правца њеног канала (слева у десно и лако надоле), закључује се да је [REDACTED] ову прострелину задобио када је био левом бочном страном тела окренут ка устима цеви повредног оруђа.

На основу карактеристика свих установљених прострелина и пронађених трагова на његовој одећи с једне стране, те на основу свих пронађених трагова на лицу места и изгледа терена (благи нагиб), са друге стране, закључује се да је [REDACTED] прво задобио прострелине грудног коша и његових органа када је леђима био окренут ка повредиоцу налазећи се у неком од стојећих ставова. Након задобијања ове прострелине због разорења аорте дуж њеног канала је дошло до наглог и великог губитка крви и следственог практично тренутног губитка свести; према томе, након задобијања ове прострелине [REDACTED] је могао да учини само још корак - два, те је према томе морао одмах да падне. Према томе, ова, а и остале две прострелине су нанесене практично на месту где је и пронађено тело покојног [REDACTED]. Ова прострелина грудног коша и његових органа је нанесена испаливањем пројектила највероватније са места које се налазило приближно поред проналаска чаура обележене бројем 7 у скици лица места.

Након задобијања прострелине грудног коша и његових органа, Александар Јоксић је у току падања задобио прострелину главе и мозга, као и прострелину поткожног меког ткива на леђима, при чему је прострелина главе и мозга задобијена испаливањем пројектила са растојања које је било веће од око 80 цм, а прострелина поткожног меког ткива леђа испаливањем пројектила са растојања које је било мање од око 80 цм, с тим што се редоследа задобијања ове две прострелине не може прецизирати. Да су наведене две прострелине настале на месту где је и пронађено тело пок. [REDACTED] указују и две чауре пропађене у близини његовог тела (број 2 и 3 у скици лица места).

Испитан на главном претресу вештак медицинске струке др Бранимир Александрић је навео да на основу описа повреда у обдукционом записнику закључује да су све констатоване повреде имале карактеристике заживотности, односно да су све задобијене док је [REDACTED] још увек био жив. Друге две повреде, једна прострелина главе и једна прострелина поткожног меког ткива на леђима нанесене су од стране повредиоца који се налазио близу тела [REDACTED].

Вештак балистичар Милан Куњадић је навео да су критичном приликом извршена четири испаливања јер су на лицу места остале четири чауре за које је вештачењем утврђено да су међусобно идентичне. Два испаливања означена бројевима 6 и 7 су извршена са дела који се налази преко пута доњег улаза зграде број 7, а друга два испаливања чије су чауре означене бројевима 2 и 3 су извршена непосредно поред места где је затечен леш. Трагови чаура нису

нађени на другим местима у оквиру тог простора, па ни у простору који је у скици презентовао оптужени, у кругу или код означене размере "P1:110". То значи да ни испљивања нису извршена са места где нема трагова чаура. Приликом израде налаза ови вештаци су ишли на лице места и извршили непосредан увид у лице места и идентификовали позиције места где је био затечен оштећени ██████████, као и трагови чаура број 7 и 6. Закључено је да остоји визуелна комуникација између места где је затечен траг број 7 и места где је затечен леш покојног ██████████. Што се тиче терена ту је стаза после степеништа на доле у благом паду.

Приликом испљивања из пиштоља марке ЦЗ модел 88 и М 70 који су наведени у балистичком вештачењу утврђено је као могуће оружје из којег је извршено испљивање критичном приликом. Приликом пуцања у нормалном ставу за гађање чауре испадају на растојању од два до три метра* Међутим, зависно од тога како се пиштољ у рупи држи у моменту испљивања чауре, могу да испљивају и ближе. Када се пиштољ држи тако да је пиштољ у руци која пуца положен пољоштимице са равни подлоге, чаура ће испадати непосредно поред лица која пуца, а ако се држи нормално као приликом гађања, чаура ће испадати у десну страну, на око 2 до 3 метра. Чаура број 6 се не може уклопити у правац пуцања према стази и према месту на коме је затечен пок. ██████████, обзиром да не постоји визуелна комуникација између места где је затечен и места где је пронађена чаура. Растојање између трага број 7 на скици и угла зграде поред ознаке "Чотоар" је око 8 метара. Растојање од угла зграде приказано на скици од ознаке тротоар до места где је пронађено тело сада пок. ██████████ је око 17 метара. Место где су затечене чауре означене бројевима 2 и 3 не означава прецизно и место где се лице које је пуцало налазило у том моменту, него је могло да се налази до растојања метар и по до два. Ако је особа која пуца леворука, чауре из пиштоља такође испадају на десну страну при нормалном пуцању. Уколико се пуца пољоштимице, ако је десна страна пиштоља окренута на горе, чаура из пиштоља ће испадати право на горе, па ће пасти на тло право ако је отвор за избацивање чаура окренут према тлу, чауре ће директно падати према тлу. Што се тиче чауре број 6 која је означена на скици, лице које је испљивало чауру број 6 није могло бити удаљеније од означеног трага број 6 више од два до три метра, ближе лицу које је пуцало. Растојање од трага означеног бројем 6 до угла зграде поред ознаке "тротоар", на скици је око 7 метара. Да је неко пуцао из позиције у близини угла зграде поред ознаке тротоар у правцу затеченог тела сада пок. ██████████, не би се могле наћи чауре број 6 и 7 на месту где су затечени, Уколико је неко пуцао из позиције са средине ове стазе где су и обележени ови трагови, а наспрам угла зграде која је приказана, у правцу затеченог тела сада пок. ██████████, не би се могле наћи чауре 6 и 7 на месту где су затечени. Прецизност када се пуца преко нишана, а на растојању од око 25 метара је већа, него када се на том растојању пуца пољоштимице, много пута већа. Од трага број 7 па до тела сада пок. ██████████ нема визуелних препрека, нема никаквог дрвећа од стазе према згради број ██████████. Растојање између чаура 6 и 7 је око 2 метра.

Вештачењем преко вештака - Биолошког факултета утврђено је да се оптужени не може искључити као могући доприносилац траговима К8146#5 а који представља тело упаљача, као и трага К8146#6 који представља точкић и папучицу упаљача.

ДНК материјал изолован из узорка K8146#9, а што представља брис обележен са „крв, лева рука”, као и из узорка K8146#10 који представља брис обележен са “крв, сат” припада оштећеном ██████████ (K8146#11 - неспорна крв) који је и доминантни доприносиоц трагу K8146#8, а што представља брис обележен 11поднокатни садржај, ██████████, десна рука”, уз додатни минимални материјал који вероватно припада НН женској особи. Анализом ДНК материјала изолованог из узорака K8146#5 и K8146#6 је комплексни мешани ДНК профил.

Испитан на главном претресу вештак биолог др Душан Кецкаревић је навео да је у резултатима у ставу 1 налаза од 10.11.2015. године у делу “резултати” не треба да стоји узорак #10, већ само узорак #7.

Приликом упоређивања профила констатовали су да су све варијанте карактеристичне за неспорни ДНК профил оптуженог присутне у профилима узорака изузетих са упаљача. Међутим, сами профили узорака изузетих са упаљача #5 и #6 из налаза од 10.11.2015. године су комплексни профили у којима би требало рачунати вероватноћу доприноса са 5 доприносилаца, што сам програм који су користили не дозвољава. По његовом мишљењу та вероватноћа са толиким бројем доприносилаца не би ни била велика, односно ЛР вредност, али је чињеница да су сви алели, односно варијанте које одговарају неспорном профилу ту и из тог разлога нису могли да закључе више од тога да се оптужени не може искључити, али нису могли да пруже прецизнију процену вероватноће његовог доприноса.

У принципу наведени резултат говори да је у наведеном трагу учествовало најмање 5 особа што говори да може бити више, али у принципу се то креће не много више од наведеног броја. Трагове које су вештачили наведени су у поменута два налаза - од 18.12.2015. године и 10.11.2015. године, мисли да се у њима не садржи траг бриса или предмет означен као “кључеви од Мерцедеса”. Обзиром да су имали и неспорни узорак сада покојног, они би могли да упоређују и његов профил са профилом добијеним анализом трагова са упаљача, а што у самом налазу није назначено. Не садржи се читав профил оштећеног у профилу узорка 6, док се у случају узорка 5 може констатовати присуство свих варијанти из ДНК профила оштећене особе, у њему, у сваком случају њега не би искључили као доприносиоца у оба ова трага. Кад каже траг бр. 5, односно траг бр. 6, мисли на узорке које су означили у налазу од 10.11.2015. године, а под њима подразумева тело упаљача и папучицу заједно са точкићем. На чаурама нису добили никакве резултате и не могу да их упоређују са профилом оптуженог. Покушали су анализу четири чауре са лица места, која није дала резултат у смислу утврђивања неког ДНК профила, што практично значи да на наведеним предметима није било довољно ДНК материјала који би резултовао у неком ДНК профилу.

Налазе свих вештака суд је оценио као објективне и дате у складу са правилима струке вештака, јер су јасни и довољно образложени.

Увидом у извештај НКТЦ о прегледу чаура утврђено је да је тај Центар од УКП - Одељења криминалистичке технике за потребе прегледа преузео четири спорне чауре муниције калибра 9x19 мм.

Опште и идентификационе карактеристике трагова ватреног оружја на спорним чаурама се међусобно подударају. Упоредом спорних и чаура из референтне збирке НКТЦ уочена је подударност општих карактеристика трагова ватреног оружја са чаурама опаленим из пиштоља марке Црвена застава, модели УМ88У “М88А”, “М70” и “М70А”, калибра 9 x 19 мм.

Спорне чауре су опалене из једног оружја. Постоји могућност да је у питању неки од пиштоља марке “Црвена застава”, модели “М88”, “М88А”, “М70” и “М70А”.

Упоредом спорних чаура са чаурама из збирке АБИС “Арсенал”, није уочена подударност идентификационих карактеристика трагова ватреног оружја.

Увидом у садржину извештаја о форензичком прегледу лица места УКП - Одељење за оперативну криминалистичку технику од 30.09.2015. године утврђено је да је криминалистичким техничким прегледом лица места које се налази у Београду, улица [REDACTED], непосредно са леве стране и иза зграде број [REDACTED] пронађени су трагови и то траг обележен бројем 1 је тело сада пок. [REDACTED] затечено на бетонској стази на око 12 метара од леве стране зграде број [REDACTED] у наведеној улици, у лежећем положају на леђима, опружених руку поред тела и опружених ногу. На глави, грудима и леђима покојног се уочава више рана насталих највероватније дејством пројектила. Стерилним штапићем је узет узорак из ране на грудима, са два туфера са леве и са десне руке покојног изузети су евентуални трагови опалења метка, са два стерилна штапића изузет је поднокатни садржај са руку покојног и то са леве и десне руке, на горњој страни леве шаке покојног се уочавају трагови црвене боје налик на крв у виду посекотина и са истих је узет узорак. На ручном сату који је затечен на левој руци покојног су уочени трагови црвене боје налик на крв и са њих је изузет узорак, изузет је горњи део тренерке са тела покојног [REDACTED] [REDACTED] на којем се уочавају оштећења настала највероватније дејством пројектила и трагова црвене боје налик на крв. Од сада пок. [REDACTED] узети су отисци десног и левог кажипрста.

Траг обележен бројем 2 представља чауру са ознаком на данцету “9 мм ШСЕК 8&В која је затечена на бетонској стази непосредно поред леве руке сада пок. [REDACTED] и иста је изузета са лица места. Траг обележен бројем 3 представља чауру са ознаком на данцету ИК 03 9 x 19” затечена је у трагу на око 1,5 метара од тела пок. [REDACTED] а ближе згради број 7 у наведеној улици. Иста је изузета са лица места. Траг обележен бројем 4 представља кључ возила са знаком “Мерцедес” који је затечен на асфалту на око 2,2 метра од доњег улаза зграде број [REDACTED] наведеног улице и исти је изузет са лица места. Траг обележен бројем 5 представља упаљач затечен на око 0,30 м, од трага обележеног бројем 4. Наведени упаљач је изузет са лица места. Траг обележен бројем 6 представља чауру са ознаком на данцету “ИК 03 9 x 19” која је затечена на око 0,80 м од трага обележеног бројем 5, та чаура је изузета са лица места. Траг обележен бројем 7 представља чауру са ознаком на данцету “ШОЕК 8&В” затечена је на око 2,50 м од трага обележеног бројем 5 па је и та чаура изузета са лица места. А у просторијама Трећег одељења УКП ПУ за град Београд је у 22 часа са два туфера са руку [REDACTED] изузете евентуалне честице паљења метка. Сви

изузети узорци су достављени оперативној крим техници.

Увидом у садржину записника о вештачењу НКТЦ од 16.10.2015. године утврђено је да је са руку покојног [REDACTED] и сведока [REDACTED] урађено по два теста на присуство остатака после опаљивања ватреног оружја, и мишљење вештака је да на тестовима узетим са руку покојног [REDACTED] и сведока [REDACTED] нису пронађене честице јединствене за остатке после опаљивања ватреног оружја.

Увидом у садржину записника о увиђају Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктн.бр. 159/15 од 01.10.2015. године утврђено је да је поступајући заменик ВЈТ-а у Београду поводом критичног догађаја изашао на лице места и започео увиђај у 21,30 часова. У време вршења увиђаја видљивост је била добра под уличном расветом и под батеријским лампама припадника полиције, а што се тиче временских прилика било је облачно, без падавина, с тим што је непосредно пре почетка увиђаја престала да пада киша. Пре обављања увиђаја лице места је обезбеђивало ПУ за град Београд, УКП Осмо одељење и УКП Треће одељење. До доласка тужиоца, овлашћена службена лица су задржала [REDACTED] и [REDACTED], а који су затечени на месту извршења кривичног дела. Лице места се налази у Београду у улици [REDACTED] са леве бочне стране зграде бр. [REDACTED] гледано из правца улице, где је на бетонској стази затечено беживотно тело [REDACTED]. На глави, грудима и леђима покојног је уочено више рана које су највероватније настале дејством пројектила. Леш је затечен на бетонској стази која се налази са леве бочне стране зграде број [REDACTED] у напред наведеној улици, из ране на грудима пок. [REDACTED] узет је неспоран узорак крви, са леве и десне руке изузети су евентуални трагови опаљења метка, са руку покојног је изузет поднокатни садржај, са горње стране леве шаке уочавају се трагови црвене боје налик на крв у виду прскотине одакле је узет узорак, на ручном сату се уочавају трагови налик на крв и са истих је изузет узорак, горњи део тренерке са тела покојника је изузет са лица места, а њему се уочавају оштећења настала највероватније дејством пројектила као и трагови црвене боје налик на крв. Наведени предмети - трагови су достављени ОКТ-у на даљи рад. Од сада пок. [REDACTED] у циљу утврђивања идентитета узети су отисци десног и левог кажипрста. На лицу места поред леша покојника затечене су четири чауре које су достављене на вештачење, кључ возила са ознаком "Мерцедес" затечен на асфалту на око 2,20 метара од доњег улаза зграде број [REDACTED] у напред наведеној улици, један упаљач затечен на око 0,30 метара од кључева. Сви ови предмети предузети су од стране службеног лица ОКТ ради даље обраде.

Исказ оштећене [REDACTED] суд је прихватио као истинит јер је јасно навела да она нема непосредна сазнања о критичном догађају и јасно је навела до којих сазнања је дошла непосредно после критичног догађаја, а шта је сазнала касније, чиме је објаснила и неке разлике у њеном казивању у претходном поступку и оног на главном претресу, а што је суд прихватио.

Суд је прихватио и исказ сведока [REDACTED], а у битном и сведока [REDACTED] јер су суштински међусобно сагласни и допуњујући, и у битном им не противуречи ни један други доказ који суд прихвата.

Неспорно је сведок [REDACTED] приликом сведочења био збуњен и уплашен, а што је на крају и констатовано на записнику главног претреса од 10.12.2018. године на ком рочишту главног претреса је у више наврата када му се постави питање ћутао, међутим, имајући у виду наводе овог сведока да му је после првог сведочења на главном претресу сломљена вилица, због чега је био и у болници, на овог сведока је неко очигледно вршио притисак, па то што је сведок конфузан пред судом и има своје разлоге. Али, на конкретна питања сведок је одговарао и на последњем претресу никада није демантовао да је нешто рекао што му је предочено да је рекао, а то што овај сведок није имао објашњење због чега до главног претреса није поменуо особе које је наводно видео кроз прозор своје куће свакако не може бити значајније од чињенице да је на главном претресу ипак рекао шта је видео кроз прозор своје куће, а да се нешто у претходном поступку не каже што се на главном претресу каже може зависити од многобројних фактора, а не само од самог сећања сведока.

У свакој фази поступка овај сведок није негирао да је из своје куће чуо пуцњаву, да је пред његовим вратима био [REDACTED], да га је увукао у своју кућу, да је позвао хитну помоћ и изашао из куће, да је видео тело сада пок [REDACTED], да је на лицу места био када је дошла полиција, да је полиција и са њим и са [REDACTED] обавила разговор, а није оспорио ни то да је чуо речи "Коста пичко". Када се његов исказ доведе у везу са исказом сведока [REDACTED] који је навео да је око 20:00 часова позвонио на врата куће [REDACTED] и да се тада чуо пуцањ, а да су се затим чула још два до три пуцња док је био испред улазних врата куће [REDACTED], то је суд исказ сведока [REDACTED] где је навео је код њега дошао његов пријатељ [REDACTED], који је на његова врата зазвонио после првог пуцња, суд оцењује као веродостојан јер су у међусобној сагласности, а чему не противуречи ни један други изведени доказ, док исказ сведока [REDACTED] у делу где је навео да је сведок [REDACTED] на његова врата позвонио "два минута после тога", није потврђен ни једним другим доказом.

По уверењу овог суда није од значаја то што се сведок [REDACTED] није изјаснио о томе да је чуо речи "Коста пичко", нити то доводи у питање исказ сведока [REDACTED] који изричито тврди да је те речи чуо, што је потврдио и када је поново испитан на главном претресу, у ком делу му је суд апсолутно поверовао јер је био изричит и категоричан, па је објаснио да иако се оптуженом пре почетка главног претреса на коме је последњи пут испитан извињавао због тога шта је сведочио, "за те речи што је чуо", при чему није негирао да је те речи заиста и чуо. Такође је навео да он што је рекао на главном претресу, да је тако и било. Није неуобичајно да неко од сведока који су присуствовали истом догађају не види или не чује баш сваки детаљ критичног догађаја, а ово тим пре што је сам сведок [REDACTED] навео да је био уплашен, да се укочио од страха и да је побегао са лица места од страха.

Суд је као истинит прихватио и исказ сведока [REDACTED] и [REDACTED] осим у делу где су у различитим фазама кривичног поступка мењали исказе, па су у том делу контрадикторни сами себи, а и у међусобној су супротности, као и део исказа сведока [REDACTED] који је у супротности са писмено изведеним доказом.

Тако сведок [REDACTED] наводи да оптужени није пуцао, а на записнику о препознавању лица са фотографије је констатовано да је на фотографији број 4 овај сведок препознао оптуженог као лице које је критичном приликом пуцало на оштећеног, а који записник је овај сведок без примедби потписао, па суд није прихватио његове наводе да тај записник није прочитао, већ га је само потписао и да га у полицији нико није питао да ли је Коста лице које је пуцало у оштећеног [REDACTED] јер је у том делу апсолутно неуверљив обзиром да би за полицију која обавља доказне радње ради расветљавања убиства било потпуно ирелевантно само то да ли овај сведок познаје Косту, а да то лице нема никакве везе са убиством.

Такође је мењао исказ наводећи најпре да је Коста пре првог пуцња у десној руци имао неку стварчицу коју је ставио у десни џеп, могуће да је био телефон, а затим је навео да му је остало у сећању да је у рукама имао телефон јер је светлео, а било је мрачно, па је суд закључио да је овај сведок током трајања поступка свој исказ мењао у циљу да помогне оптуженом и од њега отклони сумњу да је извршио кривично дело.

И сведок [REDACTED] је мењао свој исказ кад је најпре навео да му је сведок [REDACTED] рекао да су он и оштећени [REDACTED] ишли да се нађу са Костом и да [REDACTED] мисли да је Коста пуцао у [REDACTED], а затим наводи да му Јовица није рекао да је Коста пуцао у оштећеног, да је питао Јовицу ко је пуцао, а овај му је одговорио да су побегли свих троје (па и оптужени) главом без обзира, Најпре наводи да су [REDACTED] и он били у кладоници, а затим је у кладоницу дошао [REDACTED], а онда наводи да је трчао и пролазио поред кладонице Балкан Бет, да је видео пуно полиције и да је ту срео [REDACTED] а да не зна ко је [REDACTED], иако је претходно рекао да [REDACTED] познаје, па како је исказ овог сведока непоуздан, суд је као истинит прихватио само онај део његовог казивања коме не противуречи ни један доказ који суд прихвата и који са осталим доказима чини логичну целину. С тога је суд прихватио део исказа овог сведока да му је [REDACTED] рекао да мисли да је Коста (оптужени) пуцао у [REDACTED], а што је све у вези и са следећим:

При чињеници да је оштећеној [REDACTED] друг њеног сина за кога је сазнала да се зове [REDACTED] рекао да је у оштећеног Јоксића пуцао Коста, имајући у виду и то да је [REDACTED] рекао да је после критичног догађаја био код оштећене [REDACTED], имајући у виду и исказ [REDACTED] који је затварајући ролетне на свом стану - на соби видео [REDACTED] чуо речи "Коста пичко", истог тренутка је чуо пуцњаву и само у једном тренутку је видео да [REDACTED] пада на колена, имајући у виду исказ сведока [REDACTED] да му је [REDACTED] рекао да мисли да је Коста пуцао у оштећеног [REDACTED] да је [REDACTED] без примедби потписао записник о препознавању лица са фотографије где је наведено да он у лику оптуженог препознаје лице које је пуцало у оштећеног Јоксића, при чињеници да су на лицу места критичном приликом неспорно били оптужени, оштећени [REDACTED] и сведок [REDACTED] то су се речи "Коста пичко" могле односити само на оптуженог Константина, имајући у виду и то да су сви ови сведоци после критичног догађаја били на лицу места и били доступни државним органима осим оптуженог, а ценећи и исказ сведока [REDACTED] који мисли да су оптужени и оштећени требало да се нађу критичном приликом у вези неког посла, да је

оштећена [REDACTED] дошла до сазнања да су оптужени и оштећени требало да се нађу у вези неких пара, да је Јоксић једном рекао да је оптуженом ударио шамар, да је оштећени често улазио у сукобе и ударао другима шамаре, што наводи сведок [REDACTED], да је сведоку [REDACTED] познато да се оштећени [REDACTED] бавио трговином дроге, да је [REDACTED] познато да су и оптужени и оштећени и сведок [REDACTED] припадали навијачкој групи Јанг Бојс, то су очигледно оптужени и оштећени имали неки нерасчишћен посао и то у вези пара, што је све довело до сукоба између оптуженог и оштећеног, због чега је оптужени и пуцао у оштећеног наневши му смртоносне повреде. До тог закључка суд је несумњиво дошао доводећи у везу све ове посредне и непосредне доказе, па како је закључио да је у оштећеног пуцао оптужени, а вештачењем је утврђено којим би се оружјем могло пуцати критичном приликом, суд је утврдио да је оптужени извршио и кривично дело из члана 348 става 4 у вези става 1 КЗ.

Суд је искључио могућност да су евентуално у извршењу предметних кривичних дела учествовали сведок [REDACTED] или сведок [REDACTED], јер су оба ова сведока на сагласан начин потврдили да у време када се чује пуцањ, да је сведок [REDACTED] био у свом стану, а сведок [REDACTED] испред његових врата, сведок [REDACTED] је навео да је све пуцње чуо када је био испред врата [REDACTED], да је на други пуцањ чуцнуо, а сведок [REDACTED] је навео да је после првог пуцања сведок [REDACTED] звонио на његова врата.

Оптужени не оспорава да је критичном приликом био на лицу места, па како је то у сагласности са свим изведеним доказима које суд прихвата, суд је тај део одбране оптуженог оценио као веродостојан, тај део његовог исказа потврђује и сведок [REDACTED] који је био на лицу места.

Међутим, оптужени се брани да критичном приликом није пуцао у сада пок. [REDACTED], нити да је критичном приликом имао оружје за које је оптужен.

Како је у том делу његова одбрана у супротности са свим напред изведеним доказима које је суд оценио као истините, а на основу којих је закључио да је оптужени пуцао у оштећеног и нанео му смртоносне повреде, те да је оптужени критичном приликом носио предметно оружје, а што је напред образложено, суд оптуженом у том делу није поверовао, већ је тај део одбране оптуженог оценио као срачунат на избегавање кривице.

Према томе, на основу казивања оштећене [REDACTED] и испитаних сведока у делу у којима им је суд поклонио веру, налаза вештака медицинске струке др Бранимира Александрића, вештака балистичара дипл.инг.Милана Куњадић и вештака биолога др Душана Кецкаревић, на основу писмено изведених доказа, а делимично и на основу одбране оптуженог непобитно је утврђено да је оптужени извршио радње које су ближе описане у изреци пресуде.

Квалификујући такве радње оптуженог суд је закључио да се у њима

стичу сва битна обележја кривичног дела убиство из члана 113 КЗ и кривичног дела невољна производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ јер је оптужени дана 29.09.2015.године, око 20,00 часова, у Београду, у улици [REDACTED] са леве бочне стране зграде број [REDACTED] гледано из правца наведене улице, у урачунљивом стању, са умишљајем и свестан забрањености свог дела лишио живота оштећеног [REDACTED], тако што је у висини доњег улаза зграде број [REDACTED] у наведеној улици, са места које се налазило приближно поред места на коме је пронађена чаура обележене бројем [REDACTED] у скици лица места, из пиштоља марке „Црвена Застава“, калибра 9x19 мм, непознатог фабричког броја, испалио најпре два пројектила у правцу сада покојног оштећеног [REDACTED], који се у том тренутку налазио на бетонској стази, која води од задњег улаза зграде број [REDACTED] у наведеној улици, узбрдо ка наведеној улици и која се налази са леве бочне стране зграде број [REDACTED], гледано из правца наведене улице, од којих пројектила је један погодио покојног оштећеног, у тренутку када је леђима био окренут ка окривљеном, налазећи се у неком од стојећих ставова, паневши му тако једну прострелину грудног коша и његових органа, чија се улазна рана налазила у левом лопатичном пределу, настављала се каналом у грудну дупљу, пролазећи кроз леву лопатичну кост и VI лево ребро у његовом задњем делу, те кроз срчану кесу, усходни и лучни део аорте, десно плућно крило и III десно ребро у његовом предњем делу, завршавајући се излазном раном у десном дојкином пределу, те је правац ове прострелине био практично хоризонтално од назад пут унапред и с лева удесно, те је услед наведеног код оштећеног дошло до разорења аорте дуж њеног канала и до наглог и великог губитка крви и следственог практично тренутног губитка свести, услед чега је оштћени након задобијања ове повреде могао да учини највише још корак или два корака, након чега је окривљени прилазио месту на коме се налазио покојни оштећени, а затим из наведеног оружја испалио још два пројектила у тело оштећеног наневши му тако првим пројектилом једну прострелину главе и мозга, чија се улазна рана налазила практично на врху главе у левом теменом пределу и улазна рана се каналом кроз кости лобање и мозак, те кроз кости леве половине лица настављала до излазне ране у левом образном пределу, те је правац канала ове прострелине био одозго надоле, од назад пут унапред и пут лево, у ком тренутку се тело оштећеног налазило практично врхом и делом десне стране главе окренуто ка устима цеви повредног наведеног оружја, а затим другим пројектилом је оштећеном нанео, са раздаљине која је била мања од 80 цм, једну прострелину поткожног меког ткива леђа, чија се улазна рана налазила у међулопатичном пределу и та улазна рана се каналом дугим 22 цм настављала кроз поткожно меко ткиво леђа и десну лопатичну кост, завршавајући се излазном раном у пределу задње стране десне пазушне јаме, при чему је правац канала ове прострелине био с лева удесно лако надоле, у ком тренутку се тело покојног оштећеног налазило левом бочном страном тела окренуто ка устима цеви повредног наведеног ватреног оружја, при чему су све наведене повреде у време наношења и скупа процењено представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, која се завршила смртним исходом и исти је у директној узрочно – последичној вези са задобијеним прострелинама главе и грудног коша, при чему је покојни оштећени критичном приликом задобио и лаке телесне повреде у виду мрљасте нагњечене коже на грбenu носа и цртасте

нагњечине коже на десном лакту, на спољашњој страни леве подлактице и на левом колену, које су настале падом и ударом повређених предела о тврдо тло, с тим што је критичном приликом, у наведено време и на наведеном месту окривљени у урачунљивом стању, са умишљајем и свестан забрањености свог дела неовлашћено носио наведено ватрено оружје и муницију припадајућег калибра, тј. пиштољ марке „Црвена Застава“, калибра 9x19 мм, непознатог фабричког броја, са најмање четири комада муниције, након чега се окривљени удаљио са места догађаја и био недоступан органима гоњења до 16.11.2015. године, при чему је оптужени поступао са директним умишљајем јер је био свестан да својим радњама може лишити живота сада пок. [REDACTED], те је био свестан да неовлашћено носи предметно ватрено оружје и то је хтео, а знао је да су његова дела забрањена.

Да је оптужени поступао са директним умишљајем у односу на кривично дело из члана 113 КЗ суд је недвосмислено закључио имајући у виду да је оптужени у оштећеног испалио три пројектила, па се не може извести други закључак него да је хтео последицу која је и наступила - смрт оштећеног [REDACTED].

Суд је имао у виду исказ сведока [REDACTED] у делу где је навео да је критичне вечери био са сада пок. [REDACTED] који је рекао да треба да иду да се виде са Костом, мисли да је спомињао да иде са њим да се нађе у вези неког посла, да су након тога њих двојица заједно силазили низ степенице тј. низ бетонску стазу која води ка доњем улазу његове зграде, да је угледао Косту код угла зграде који води ка доњем улазу броја [REDACTED] који се налазио на тротоару, да је кренуо да му прилази како би се са њим поздравио, да је убрзао према Кости, а Јоксић остао иза њега и када се налазио на неколико метара од Косте, не може да определи колико, чуо је пуцањ, дакле, пуцањ је чуо у тренутку када су Коста и он били окренути један према другом, а оштећени [REDACTED] је био иза њега. Дакле, сведок [REDACTED] у тим тренутцима када је сада пок. [REDACTED] иза њега и није рекао да је сада пок. [REDACTED] тада када је он био окренут према Кости, и [REDACTED] био окренут према Кости.

Такође је суд имао у виду да је вештачењем преко вештака медицинске струке утврђено да је сада пок. [REDACTED] прво задобио прострелину грудног коша и његових органа када је леђима био окренут ка повредиоцу, налазећи се у неком од стојећих ставова.

Суд је имао у виду и чињеницу да је на лицу места пронађено 4 чауре, а да су је [REDACTED] погођен са укупно 3 пројектила. Дакле, један пројектил који је испалиен није погодио тело сада пок. [REDACTED].

С тога је суд закључио да, чак и да је оштећени [REDACTED] у тренутку када је задобио прву прострелину грудног коша, и био лицем окренут према оптуженом, уколико га први пројектили који је испалиен није погодио, логично би било да се окрене у супротном смеру од места одакле му прети опасност, па је сасвим могуће да је најпре био лицем окренут према оптуженом, а када је задобио прву повреду, да му је био окренут леђима.

Што се тиче примедбе Апелационог суда у Београду, а које се односе на

питање како су кључеви путничког возила марке "Мерцедес" који несумњиво припада оштећеном ██████████, приликом увиђаја затечени на месту на коме су констатовани на коловозу улице код доњег пролаза зграде број ██████████, обзиром да је ██████████ на то место тек требало да дође, овај суд је ценио да су непосредно пре него што је повређен сада пок ██████████ оптужени Константин Дјатлов и оштећени сада пок ██████████ били на растојању од неколико метара, што је потврдио сведок ██████████. Такође је суд ценио и то да је пре доласка полиције на лицу места био и сведок ██████████, да је пре полиције била служба хитне помоћи, дакле, пре доласка полиције лице места није било обезбеђено и по лицу места су се кретали како наведени сведок тако и радници хитне помоћи, па није искључено да је до померања тог кључа возила марке "Мерцедес" дошло приликом тог кретања, а имајући у виду да су оптужени и сада пок ██████████ били близу један другог када је сада пок ██████████ задобио прву прострелину, а након које је према налазу вештака медицинске струке оштећени могао да направи још корак-два.

Како није било околности које би искључивале кривицу оптуженог, суд га је за извршена кривична дела огласио кривим.

Полазећи од опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ и сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, суд је одлучујући о врсти и висини казне ценио све околности предвиђене члана 54 КЗ које утичу да казна буде мања или већа. На страни оптуженог суд је од олакшавајућих околности утврдио и ценио околност да је неосуђиван, те да је оптужени млад човек и без довољно животног искуства, док отежавајућих околности на страни оптуженог суд није нашао.

Имајући у виду напред наведене околности, затим околности под којима је оптужени извршио кривична дела, друштвену опасност оптуженог као учиниоца, друштвену опасност извршених кривичних дела и настале последице, а посебно ценећи личност оптуженог као учиниоца, његово понашање после извршених кривичних дела, степен кривице оптуженог и све друге околности под којима су кривична дела извршена, суд му је најпре применом члана 45 КЗ утврдио појединачне казне за свако кривично дело посебно и то казну затвора у трајању од 12 година за кривично дело убиство из члана 113 КЗ, а казну затвора у трајању од две године за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 КЗ у вези става 1 КЗ, па га је и применом члана 60 КЗ, а обзиром да се ради о кривичним делима која су извршена у стицају, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 13 година, налазећи да је овако одмерена јединствена казна затвора неопходна и довољна да се њоме постигне сврха кажњавања.

Применом члана 63 КЗ одлучено је да се оптуженом у напред изречену казну затвора има урачунати време проведено у притвору по решењу Вишег суда у Београду Кпп.бр. 323/15 од 18.11.2015. године почев од 16.11.2015. године када је лишен слободе, па до 15.03.2017. године, када му је притвор укинуг, као и време трајања мере забране напуштања стана која му је одређена решењем Вишег суда у Београду К.бр. 12/2016 од 15.03.2017. године почев од 15.03.2017. године, па до правноснажности пресуду Вишег суда у Београду

К.бр. 363/2018 од 17.12.2018 године, односно до упућивања оптуженог на издржавање казне затвора по напред наведеној пресуди.

Применом члана 87 КЗ у вези члана 348 став 5 КЗ суд је оптуженом изрекао меру безбедности - одузимање предмета и одлучио да се од оптуженог има одузети један пиштољ марке Црвена застава, непознатог фабричког броја калибра 9 x 19 мм јер је исти употребљен за извршење кривичног дела из члана 113 КЗ, а и стога што је по закону обавезно одузимање оружја.

Применом члана 261 ЗКП-а донета је одлука о паушалном износу, при чему је суд имао у виду дужину трајања кривичног поступка, његову сложеност и имовинске прилике оптуженог.

На основу члана 262 ЗКП-а оптужени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, с тим што ће се о висини трошкова кривичног поступка одлучити посебним решењем, јер у време пресуђења нису постојали сви подаци да би се могло одлучити о висини трошкова.

Суд је ценио и друге изведене доказе, али их није посебно образлагао јер исти нису од значаја за другачије пресуђење.

Због свега што је напред наведено, одлучено је као у изреци пресуде.

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, дана 17.12.2018. године
К.бр.363/2018

Записничар,
Слађана Рајковић

Председник већа - судија,
Славица Николић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде дозвољена је жалба која се подноси Апелационом суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака исте, а преко овог суда.